

90 χρόνια ΣΜΕ 1924-2014

90 χρόνια ελληνικής μεταλλείας

Σήμερα γιορτάζουμε μια μεγαλειώδη πορεία μέσα στο χρόνο της «Ενώσεως των εν Ελλάδι Μεταλλευτικών και Μεταλλουργικών Επιχειρήσεων» και του διάδοχου σχήματός της, «Συνδέσμου Μεταλλευτικών Επιχειρήσεων (ΣΜΕ)» . Παρόμοιο παράδειγμα αδιάκοπης και αέναης λειτουργίας Επιχειρηματικού

Συνδέσμου επί 90 συναπτά χρόνια, εξαιρουμένου του ΣΕΒ, δεν συναντάς άλλο στην επιχειρηματική ιστορία του τόπου.

Σήμερα τιμούμε και την ξεχωριστή πορεία της ελληνικής μεταλλείας τα τελευταία 90 χρόνια, μέσα στα οποία ενίσχυσε ουσιαστικά την εθνική οικονομία, την περιφερειακή ανάπτυξη, την πρόοδο και την προκοπή αυτού του τόπου, στήριξε την ελληνική βιομηχανία, βοήθησε καθοριστικά στην ανάπτυξη του κατασκευαστικού τομέα, στη δημιουργία σημαντικών έργων υποδομής που είχε ανάγκη ο τόπος και στην ανοικοδόμηση της χώρας μετά από τις περιπέτειες των πολέμων των πρώτων δεκαετιών του 20ου αιώνα.

Βασικό όραμα όλα αυτά τα χρονιά κατ' αρχάς της «Ενώσεως των εν Ελλάδι Μεταλλευτικών και Μεταλλουργικών Επιχειρήσεων» και του μετέπειτα «Συνδέσμου Μεταλλευτικών Επιχειρήσεων», του ΣΜΕ, είναι η αξιοποίηση του ορυκτού πλούτου της χώρας, προς όφελος της ελληνικής κοινωνίας. Γι' αυτό, η σημερινή μέρα είναι αφιερωμένη σε όλους αυτούς που πίστεψαν και μόχθησαν για την αξιοποίηση του ορυκτού πλούτου της χώρας, σε όλους αυτούς που με το επιστημονικό τους έργο ή τις πολιτικές τους αποφάσεις στήριξαν την προσπάθεια αυτή, προς όφελος του κοινωνικού συνόλου, σε όλους αυτούς που εργάστηκαν σκληρά, ενάντια σε μύριες δυσκολίες, για να παραχθεί πλούτος από τα σπλάχνα της ελληνικής γης, ιδιαίτερα σε όλους αυτούς που σφράγισαν με το αίμα τους και τη ζωή τους, την προσπάθεια αυτή.

Η σημερινή μέρα είναι αφιερωμένη σε όλους αυτούς που πίστεψαν και μόχθησαν για την αξιοποίηση του ορυκτού πλούτου της χώρας, σε όλους αυτούς που με το επιστημονικό τους έργο ή τις πολιτικές τους αποφάσεις στήριξαν την προσπάθεια αυτή, προς όφελος του κοινωνικού συνόλου, σε όλους αυτούς που εργάστηκαν σκληρά, ενάντια σε μύριες δυσκολίες, για να παραχθεί πλούτος από τα σπλάχνα της ελληνικής γης, ιδιαίτερα σε όλους αυτούς που σφράγισαν με το αίμα τους και τη ζωή τους, την προσπάθεια αυτή.

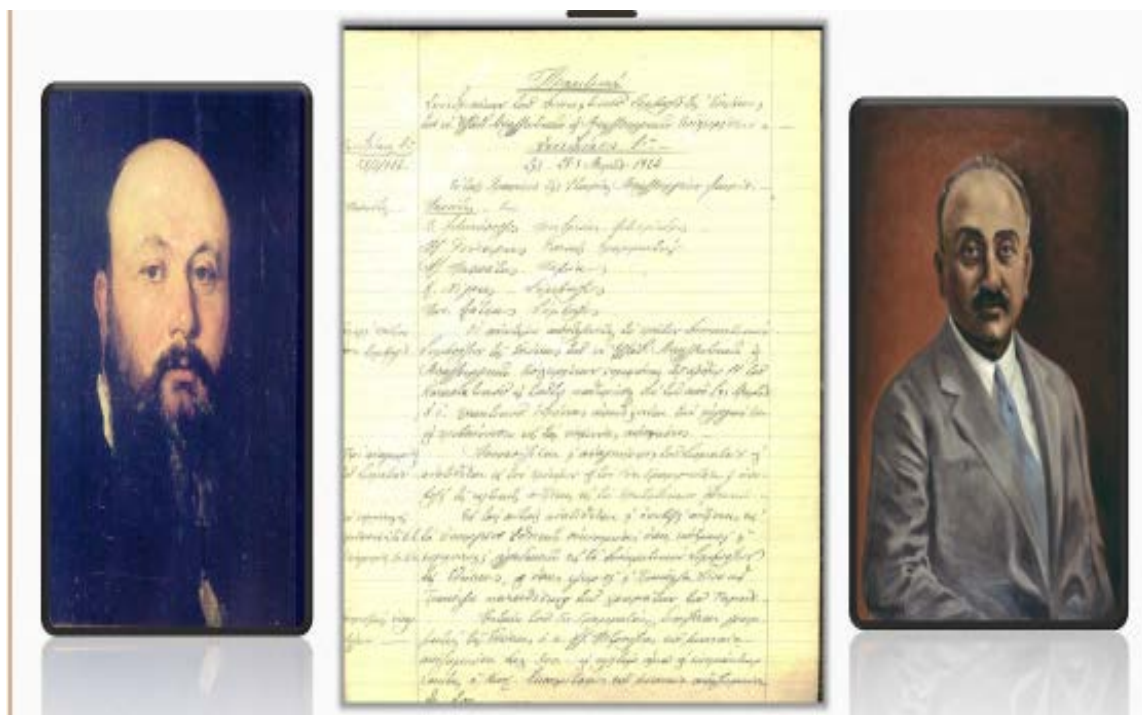
Ας ανατρέξουμε μαζί αυτήν την 90χρονη μεγάλη πορεία, ψηλαφώντας τις κρίσιμότερες στιγμές της.

Περίοδος 1924-1952

Την 1η Μαρτίου 1924, αποφασίζεται στα γραφεία της εταιρείας «Μεταλλουργείων Λαυρίου», η ίδρυση της «Ενώσεως των εν Ελλάδι Μεταλλευτικών και Μεταλλουργικών Επιχειρήσεων».

Ονόματα λίγο ως πολύ μύθοι στην ιστορία της ελληνικής μεταλλευτικής δραστηριότητας αλλά και της εν γένει οικονομικής ζωής της χώρας, συγκεντρώθηκαν εκπροσωπώντας είτε προσωπικές είτε ανώνυμες εταιρείες, προκειμένου, ενώνοντας τις δυνάμεις τους, να διεκδικήσουν το μέλλον της ελληνικής μεταλλείας.

Παραθέτουμε μερικά βασικά ονόματα ιδρυτών και ιδρυτικών μελών:

1. **Φερδινάνδος Σερπιέρης** (πρόεδρος της ΓΕΜΛ και γιος του ιδρυτή της Jean - Batiste Serpieri)
2. **Βασίλειος Αντωνόπουλος**
3. **Κωνσταντίνος Νέγρης** (ένας από τους μακροβιότερους προέδρους της Ένωσης αλλά και του ΣΕΒ. Συνιδρυτής με το Ν. Κανελλόπουλο της ΑΕΕΧΠ&Λ., των μεταλλείων Κασσάνδρας και του ΤΙΤΑΝ)
4. **Αλέξανδρος Πασπάτης**
5. **Γεώργιος Γρώμμων**
6. **Ανώνυμος Εταιρεία Εκμετάλλευσης Μεταλλείων Κασσάνδρας**

7. **Ανώνυμος Ελληνική Εταιρεία Χημικών Προϊόντων και Λιπασμάτων (Α.Ε.Ε.Χ.Π. & Λιπασμάτων)**
8. **Ανώνυμος Ελληνική Εταιρεία Μεταλλουργείων Λαυρίου (Ε.Ε.Μ.Λ)**
9. **Γαλλική Εταιρεία Μεταλλείων Λαυρίου (ΓΕΜΛ)**

Στην πρώτη Γ.Σ. που ήταν και ιδρυτική και έγινε στις 28 Μαΐου 1924, εκλέγεται ως πρόεδρος ο Φ. Σερπιέρης και ως Γενικός Γραμματέας ο Ηλ. Γούναρης. Βασικοί στόχοι και βασικές ενέργειες της Ένωσης τα επόμενα χρόνια ήταν να διευρύνει τον αριθμό των μελών της, να αναγνωριστεί εμπράκτως ως εκπρόσωπος της μεταλλευτικής επιχειρηματικής δραστηριότητας από την πολιτεία και να καταστεί βασικός συνομιλητής της για τα θέματα του κλάδου.

Προσπαθούν να εμφανιστούν προς τα έξω και να προστατεύσουν τα συμφέροντα των μελών της Ένωσης με στοχευμένες δράσεις όπως:

- Συμμετέχουν στην υπό σύσταση Πανβιομηχανική - Πανεφοπλιστική Ομοσπονδία το 1924
- Παρεμβαίνουν στο τότε Υπουργείο «Γεωργίας, Εμπορίου και Βιομηχανίας», ζητώντας τη συμπαράστασή του, ώστε να αρθούν οι επιβληθέντες δασμοί από τη Γερμανία και τις Ηνωμένες Πολιτείες Αμερικής στις εισαγωγικές λευκόλιθου από την Ελλάδα (1926)
- Αντιδρούν στους περιορισμούς στην εξαγωγή ελληνικού σιδηρομεταλλεύματος στην Ιταλία

Στη Γ.Σ. το Μάρτιο του 1926, ανακοινώνεται ότι η Ένωση «επιμελήθη της μελέτης ιδρύσεως Ταμείων Συντάξεων των εργατών μεταλλείων κατ' εφαρμογήν του Ν. 2868 περί υποχρεωτικής ασφάλισης εργατοτεχνιτών».

Με νέο Δ.Σ. που έχει ως πρόεδρο το Βασίλειο Αντωνόπουλο της Ελληνικής Εταιρείας Μεταλλουργείων Λαυρίου και ως αντιπρόεδρο τον Κ. Νέγρη, εκπρόσωπο της Α.ΕΕΧ.ΠΛ και των Μεταλλείων Κασσάνδρας, αντιμετωπίζεται το 1927 ένας καταγισμός νομοσχεδίων που αφορούν στον κλάδο, από θέματα παραγωγής και μεταλλιοκτησίας μέχρι εργασιακά, ατυχήματα και επαγγελματικές ασθένειες.

Στο διάστημα μεταξύ 1930-31, η ελληνική μεταλλεία δοκιμάζεται. Η παγκόσμια οικονομική κρίση τη χτυπά. Στην ομιλία του Προέδρου Β. Αντωνόπουλου, στη Γ.Σ. το Μάρτιο του 1931, αναφέρεται ότι «οι τιμές των μετάλλων εξακολουθούν την κατιούσαν, έφερον εις απόγνωσιν και τας πλέον ευρώστους επιχειρήσεις του κλάδου ημών».

Την ίδια περίοδο, ιδρύεται η εταιρεία «ΑΜΕ ΜΠΑΡΛΟΣ ΒΩΞΙΤΑΙ ΕΛΛΑΣ», από το Μεταλλειολόγο Μηχανικό Ιωάννη Μπάρλο, ο οποίος και ανακάλυψε στην ευρύτερη περιοχή του Διστόμου, τον πρώτο ελληνικό βωξίτη. Χάρη σ' αυτόν, η ελληνική μεταλλεία-μεταλλουργία αλλά και ο μετέπειτα ΣΜΕ, θα γνωρίσουν τις επόμενες δεκαετίες μεγάλη πρόοδο και θα αποκτήσουν σημαντική δυναμική, με διεθνές αντίκρισμα.

Στη συνεδρίαση της 6ης Μαρτίου 1931 του Δ.Σ. της Ένωσης, ανακοινώνεται «η δημοσίευση του περίφημου Διατάγματος περί προστασίας του εγχωρίου λιγνίτου», που τόσο είχε προσπαθήσει γι' αυτό η Ένωση.

«Αι δυσχέρειαι (στη δημοσίευση) οφείλοντο κυρίως εις τας δυσκινήτους και στενοκεφάλους φοροτεχνικάς υπηρεσίας του Υπουργείου των Οικονομικών», αναφέρεται στα πρακτικά.

Έμβλημα σωματείου λιγνιτωρύχων στο
Αλιβέρι, που ιδρύθηκε το 1933

Το 1935, με νέο πρόεδρο τον Κ. Νέγρη, το Δ.Σ. της Ένωσης ασχολείται με σημαντικά νομοθετήματα, όπως η κατοχύρωση της μεταλλευτικής ιδιοκτησίας, η ερμηνεία των ορίων, η τύχη των εκπτώτων χώρων και η συνιδιοκτησία των μεταλλείων.

Στη συνεδρίαση της 11ης Φεβρουαρίου 1938 και ύστερα από πρόταση των Κ. Νέγρη και Η. Γούναρη, γίνεται μέλος της Ένωσης η εταιρεία Ι. Γ. Λαμπρινίδης με σοβαρή δραστηριότητα στην παραγωγή λευκόλιθου, η αργότερα μετεξελιχθείσα σε «Ελληνικοί Λευκόλιθοι». Στη συνεδρίαση της 25ης Φεβρουαρίου 1938, γίνονται δεκτές στην Ένωση οι εταιρείες «Βωξίται Παρνασσού», «Α.Ε. Αργυρομεταλλευμάτων και Βαρυτίνης» και «Δ. Σκαλιστήρης».

Ιωάννης Γ. Λαμπρινίδης, Γεννήθηκε στη Σμύρνη το 1888 και σπούδασε Μηχανικός Μεταλλείων στην Ecole de Mines της Λιέγης του Βελγίου. Πολυπράγμων μηχανικός, ασχολήθηκε από διάφορες θέσεις ευθύνης με τα μεταλλεία λευκόλιθου Γερμανίας και Ευβοίας, με τα λιγνιτωρυχεία Αλιβερίου και κυρίως από το 1929 ως μεταλλειοκτήτης στα μεταλλεία λευκόλιθου της Χαλκιδικής και της Ευβοίας. Το 1950, μαζί με το γαμπρό του Γ. Πόρτολο, ιδρύουν την εταιρεία «Ελληνικοί Λευκόλιθοι».

Ευριπίδης Μαυρομαμάτης, Ηλίας Ηλιόπουλος, Γεώργιος Ηλιόπουλος, Αθανάσιος Ηλιόπουλος, ιδρυτές των εταιρειών «Βωξίται Παρνασσού» και «ΑΕ Αργυρομεταλλευμάτων και Βαρυτίνης». Οι εταιρείες αυτές εισέρχονται ως μέλη στην Ένωση το 1938. Έκτοτε αποτελούν τη ραχοκοκαλιά και της Ένωσης και του μετέπειτα ΣΜΕ

Σε πολλές από τις συνεδριάσεις του Δ.Σ. της Ένωσης μέσα στο 1938, επανέρχεται το θέμα της επιβάρυνσης των μεταλλευμάτων από το φόρο υπέρ

των φυματικών ναυτικών. Διαχρονική η προσπάθεια της πολιτικής εξουσίας να φορτώνει τις οικονομικές της αδυναμίες στις πλάτες άλλων.

Δημήτριος Μ. Σκαλιστήρης

Μηχανικός, απόφοιτος της Ecole Centrale, εργάστηκε ως μηχανικός υπογείων στη Β. Γαλλία και ως μηχανικός στην AEG Γερμανίας και Ελλάδα.

Το 1929 ιδρύει την «Τεχνικών Γραμμάτων Δ. Σκαλιστήρης», το 1932 διαπιστώνει την ύπαρξη βωξίτη στη Μάνδρα Αττικής και γίνεται παραχωρησιούχος και το 1933 ξεκινά η εκμετάλλευση βωξίτη, το 1947 γίνεται κύριος μέτοχος της «Α.Ε. ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ», στην οποία ανήκαν τα μεγάλα κοιτάσματα λευκόλιθου της Εύβοιας και τα λιγνιτωρυχεία Κύμης. Αναπτύσσει την παραγωγή λευκόλιθου και καυστικής μαγνησίας όπως επίσης και την παραγωγή λιγνίτη, που κράτησε μέχρι το 1959. Το 1951 ιδρύεται η Α.Ε. Μεταλλεία Βωξίτου Ελευσίνος για την εκμετάλλευση του βωξίτη της περιοχής Μάνδρας Ελευσίνος-Μεγάρων. Τον ίδιο χρόνο ξεκινά εκμετάλλευση πυρολουσίτη (μαγνησίου) στη Δράμα. Το 1963 παράγεται και διευθύνεται στη διεθνή αγορά, πολύ καλής ποιότητας δίπυρος μαγνησία και ολοκληρώνεται η καθετοποίηση των πυρμαχών προϊόντων. Το 1964 κατασκευάζεται ένα από τα μεγαλύτερα και πλέον σύγχρονα εργοστάσια μηχανικού εμπλουτισμού μαγνησίτη στην Ευρώπη.

Με το ξεκίνημα της κατοχής, οι Διοικήσεις των Μεταλλευτικών Επιχειρήσεων, κηρύσσονται έκπτωτες και επιτάσσονται οι εγκαταστάσεις τους και τα εργοτάξια παραγωγής. Η Ένωση υπάρχει περισσότερο τυπικά, προσπαθεί να διασώσει ό,τι μπορεί, προσπαθεί να οργανώσει συσσίτια υπαλλήλων αργουσών μεταλλευτικών επιχειρήσεων, αλλά αποτυγχάνει.

Αυτό που δεν πετυχαίνει η αδύναμη Ένωση και οι Έκπτωτες Διοικήσεις των Μεταλλευτικών Επιχειρήσεων, επιτεύχθηκε από έναν νέο μηχανικό εταιρείας μέλους της Ένωσης, τον Κωνσταντίνο Κονοφάγο. Ο 27χρονος αρχιμηχανικός της ΓΕΜΛ, «κάτω από τη μύτη» των στρατευμάτων Κατοχής, παράγει καθαρό άργυρο, εξασφαλίζοντας μέσω της μαύρης αγοράς και με τη βοήθεια του Ερυθρού Σταυρού χρήματα, προκειμένου να οργανωθούν συσσίτια καταρχάς για τους εργαζόμενους της ΓΕΜΛ, στη συνέχεια και για τους παλιούς εργαζόμενους και τέλος και για τους κατοίκους της περιοχής. Έτσι σώζονται 5.000 κάτοικοι του Λαυρίου από την πείνα.

■ **Κωνσταντίνος Κονοφάγος**

Διευθυντικός στη Γερμανική Εταιρεία Μεταλλείων Λαυφλου, από το 1937 έως το 1966.
Διευθύνει καθηγητής ΕΜΠ από το 1963 έως το 1977 και Υπουργός Βιομηχανίας και Ενέργειας
από το 1974 έως το 1977

Το 1946, αναλαμβάνει νέο Δ.Σ. της Ένωσης, με πρόεδρο το Σωκράτη Κογεβίνα, με κύριο στόχο την ανασυγκρότηση της κατεστραμμένης από τη γερμανική κατοχή ελληνικής μεταλλείας, μέσω της πολιτείας, με συγκεκριμένα νομοθετήματα και κίνητρα και μέσω ξένων υποστηρικτικών φορέων (UNRA, σχέδιο Marshall κτλ).

Την ίδια χρονιά, με διάταγμα του 1946, η Σχολή Χημικών Μηχανικών του ΕΜΠ υποδιαιρείται σε τρία τμήματα, το τμήμα Χημικών Μηχανικών, το τμήμα Μεταλλειολόγων Μηχανικών και το τμήμα Μεταλλουργών Μηχανικών. Αυτή είναι η αρχή για τη σημερινή Σχολή Μηχανικών Μεταλλείων - Μεταλλουργών Μηχανικών ΕΜΠ. Το ΕΜΠ εκπαιδεύει Έλληνες Μηχανικούς, ειδικούς για την αξιοποίηση του ορυκτού πλούτου της χώρας. Η συμβολή τους στην ανάπτυξη της μεταλλείας στην Ελλάδα, την ανάπτυξη και τον εκσυγχρονισμό των ελληνικών εξορυκτικών επιχειρήσεων, την οικονομική και κοινωνική αναγέννηση «ξεχασμένων» περιφερειών της χώρας, είναι τεράστια. Ο Μεταλλειολόγος Μηχανικός, προκειμένου να υπηρετήσει την αξιοποίηση του ορυκτού πλούτου της χώρας, πηγαίνει παντού και στις πιο απομακρυσμένες περιοχές, θυσιάζοντας το επίπεδο ζωής του, ζώντας μέσα στις απομονωμένες

τοπικές κοινωνίες των περιοχών που δουλεύει, γενόμενος ένα με αυτές. Με την προσφορά και το έργο των Μεταλλειολόγων Μηχανικών ΕΜΠ, οι εξορυκτικές επιχειρήσεις μετατρέπονται σταδιακά σε πραγματικές ανώνυμες σύγχρονες επιχειρήσεις. **Η συμμετοχή των μηχανικών αυτών στο Σύνδεσμο Μεταλλευτικών Επιχειρήσεων, ως στελεχών στις ομάδες εργασίας του ή ως μελών των Διοικητικών του Συμβουλίων, έδωσε νέα πνοή και νέο δυναμισμό στο ΣΜΕ.**

Παράλληλη πορεία και παράλληλη προσφορά έχει και ο γεωλόγος πεδίου, ο γεωλόγος μεταλλείου τον οποίο και αυτόν τιμούμε.

Γαλήνη Επαρσία Μισοθηνίων Λαυρίου: μαθητευγική εγκατάσταση παραγωγής συμπυκνωμάτων μεθόδου ψευδαργύρου (χλωταργείο κλασική)

■ Α.Ε.Μ. Βωξίται Παρνασσού: τεχνίτες συνεργείου στο σπαστήρα βωξίτη στην Ιτέα (1940). Πραγματοποιείται δοκιμαστική εξαγωγή δέκα κιλ. τόνων βωξίτη στη Σοβιετική Ένωση, με ανταλλαγή σταθιού (φωτογραφία αρχείου από το Λεύκιωμα «Το χρονικό της Σ&Β 1934-2004»)

Το 1947, ο Πρόδρομος Μποδοσάκης Αθανασιάδης, γίνεται κύριος της πλειοψηφίας των μετοχών της «Α.Ε.Ε.Χ.Π & Λ», δίνοντας νέα ώθηση στην ελληνική μεταλλευτική βιομηχανία όπως και στην ελληνική βιομηχανία ευρύτερα. Υπήρξε ουσιαστική η συμβολή του, μέσω των εταιρειών του ομίλου του στην επί σειρά ετών λειτουργία του μετέπειτα Συνδέσμου Μεταλλευτικών Επιχειρήσεων.

■ **Πρόδρομος Μπανοσάκης**
Αθηνασιάδης, 1893-1979

Συνέβαλε ουσιαστικά στην αξιοποίηση του ορυκτού πλούτου της χώρας, κυριαρχώντας επί μισό και πλέον αιώνα στην οικονομική και ιδιαίτερα στη βιομηχανική ζωή του τόπου. Πήρε υπό την κατοχή του ή ίδρυσε τις εταιρείες Α.Ε.Ε.Χ.Π. & Α., Μεταλλεία Κοσσονόβρας, Μεταλλεία Ερμιόνης, Εταιρεία Μεταλλουργείων Λαυρίου ΑΕ, Λιγνιτωρυχεία Πτολίμαθους - ΛΙΠΤΟΛ, Ανώνυμο Ελληνική Μεταλλευτική και Μεταλλουργική Εταιρεία Λαρίνης - ΛΑΡΚΟ και Μεταλλευτική Εταιρεία της Ελλάδας, στήριξη-βάση της Ελληνικής Εξορυκτικής Βιομηχανίας

Το Φεβρουάριο 1948 συμφωνείται να υπογραφεί η πρώτη Εθνική Συλλογική Σύμβαση Εργασίας με τους εργατοτεχνίτες των μεταλλείων, η οποία θα έχει εφαρμογή σε όλες τις μεταλλευτικές επιχειρήσεις της χώρας.

■ Εργάτριες μεταλλείων της εποχής
(φωτογραφία αρχείου της
«Ελληνικοί Λευκόλιθοι»)

Το 1950, ιδρύεται η Δημόσια Επιχείρηση Ηλεκτρισμού (ΔΕΗ), με σκοπό τον εξηλεκτισμό της χώρας, κύρια μέσω της εκμετάλλευσης ελληνικού λιγνίτη. Το 1951, η ΔΕΗ αποκτά το λιγνιτωρυχείο Αλιβερίου και αρχίζει η κατασκευή του ατμοηλεκτρικού σταθμού ΑΗΣ Κάραβου, συνολικής ισχύος 80 MW. Η εξορυκτική δραστηριότητα, περνά πλέον σε άλλη διάσταση οικονομικών μεγεθών και χρησιμότητας για τον τόπο. Πολλές λιγνιτικές εκμεταλλεύσεις απορροφώνται από τη ΔΕΗ και παύουν να έχουν εκπροσώπηση στην Ένωση ή το μετέπειτα ΣΜΕ.

■ Μηνιαίοι επόπτες και λιγνιτάρηδες στον ανελέηστο φρέσκο που θα τους οδηγήσει στις στέρες και από εκεί στα μύδια (βυρσοπράσινο οριζόντιο δέσμη/πυλώματα «Εξορύσσονται» το φως, μήλας και εικόνας από λιγνίτη)

■ Μινούσοι και κρύσταλ σε οροση εξέλιξη, κατά τη διάρκεια εισόδου (βυρσοπράσινο οριζόντιο δέσμη/πυλώματα «Εξορύσσονται» το φως, μήλας και εικόνας από λιγνίτη)

Την ίδια χρονιά ξεκινούν σημαντικές εξαγωγές βαρυτίνης από την «Αργυρομεταλλευμάτων και Βαρυτίνης»,

Σ' αυτήν την πρώτη περίοδο, οφείλεται σε μεγάλο βαθμό η βιομηχανική εξέλιξη και ανάπτυξη του τόπου τα προσεχή χρόνια.

Περίοδος 1953-1973

Σύνδεσμος Μεταλλευτικών Επιχειρήσεων ΣΜΕ

Στις **15 Φεβρουαρίου 1952** συγκαλείται η **πρώτη Γεν. Συνέλευση του Συνδέσμου Μεταλλευτικών Επιχειρήσεων (ΣΜΕ)** του διαδόχου σχήματος της «Ενώσεως Εν Ελλάδι Μεταλλευτικών και Μεταλλουργικών Επιχειρήσεων». Βασικές από τις ιδρυτικές εταιρείες είναι:

- Εταιρεία Μεταλλείων Σερίφου & Σπηλιαζέζας με εκπρόσωπο τον Σωκράτη Κογεβίνα
- Αγγλοελληνική Εταιρεία Λευκολίθου με εκπρόσωπο τον Ρ. Χιλλ
- Εταιρεία Ιωάννου Λαμπρινίδη με εκπρόσωπο τον ίδιο
- Εταιρεία Δ. Σκαλιστήρη με εκπρόσωπο τον Άγη Βούλγαρη
- Αργυρομεταλλευμάτων & Βαρυτίνης με εκπρόσωπο τον Αθανάσιο Ηλιόπουλο

- Βωξίται Δελφών με εκπρόσωπο τον Αλέξανδρο Πασπάτη
- Α.Ε. Χημικών Προϊόντων & Λιπασμάτων με εκπρόσωπο το Λουκά Μούσουλο
- Γαλλική Εταιρεία Μεταλλείων Λαυρίου με εκπρόσωπο τον T. Coeroli
- Α.Ε. Βωξίται Ελευσίνος με εκπρόσωπο τον Ι. Σολωμό

Στις 17 Οκτωβρίου 1952 πραγματοποιείται η πρώτη συνεδρίαση του Διοικητικού Συμβουλίου, του ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ πλέον ΜΕΤΑΛΛΕΥΤΙΚΩΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ, όπως μετονομάστηκε η Ένωση. Το πρώτο ΔΣ του Συνδέσμου Μεταλλευτικών Επιχειρήσεων (ΣΜΕ) έχει ως προεδρείο του :

- Σ. Κογεβίνας** Πρόεδρος
Α. Πασπάτης Αντιπρόεδρος
Α. Ηλιόπουλος Αντιπρόεδρος
Β. Πετρογιάννης Γενικός Γραμματέας

17 Οκτωβρίου 1952: Σύγκληση σε σώμα του 1^{ου} Δ.Σ. του Συνδέσμου Μεταλλευτικών Επιχειρήσεων

Σ. Κογεβίνας	Πρόεδρος
Α. Πασπάτης	Αντιπρόεδρος
Α. Ηλιόπουλος	Αντιπρόεδρος
Β. Πετρογιάννης	Γενικός Γραμματέας
Ι. Δημαράς	Ταμίας
Π. Βρυώνης	Σύμβουλος
Δ. Σκαλιστήρης	Σύμβουλος
Ι. Λαμπρινίδης	Σύμβουλος
Α. Αποστολίδης	Σύμβουλος

Από την ημερομηνία αυτή, αρχίζει μία νέα προσπάθεια των μεταλλευτικών επιχειρήσεων της χώρας, να οργανωθούν σε σύγχρονες βάσεις, προκειμένου να προωθήσουν την επίλυση των προβλημάτων τους.

Ο νέος Σύνδεσμος Μεταλλευτικών Επιχειρήσεων ασχολείται με τη δημιουργία και υπογραφή Σύμβασης Εργασίας, με τη νέα επίσης Ομοσπονδία Μεταλλευτών Ελλάδος (ΟΜΕ). Επίσης ασχολείται με επιδόματα ανθυγιεινής εργασίας, με την επαγγελματική εκπαίδευση-κατάρτιση μεσαίων στελεχών εξορυκτικών εργοταξίων, με την ίδρυση σχολών εκπαίδευσης μεταλλωρύχων και την απορρόφηση ανέργων. Τότε πάλι η αντιμετώπιση της ανεργίας ήταν το τεράστιο θέμα της μετεμφυλιακής Ελλάδας.

Το 1953 βρίσκει σε πλήρη ανάπτυξη τα «Μεταλλεία Βωξίτου Ελευσίνας» του Δ. Σκαλιστήρη. Η ελληνική μεταλλεία αποκτά νέα διάσταση και ενδυναμώνει σημαντικά σε εσωτερικό και εξωτερικό.

■ «ΑΕ ΜΥΚΟΜΠΑΡ». Χειροδιαλογή μεταλλεύματος. Η ΑΕ ΜΥΚΟΜΠΑΡ ιδρύθηκε το 1955 με σκοπό την εκμετάλλευση βαρύτη στη Μύκονο και Μπεντονίτη στη Μήλο

■ Μεταλλείο Είλευσίνας. Ντιζελμάζα υπόγειας μεταφοράς βωξίτη. (αρχείο ΕΛΜΙΝ)

Το 1956, ιδρύεται από τον Πρόδρομο Αθανασιάδη Μποδοσάκη η «Ανώνυμος Ελληνική Μεταλλευτική και Βιομηχανική Εταιρεία Λιγνιτωρυχείων Πτολεμαΐδος, (ΛΙΠΤΟΛ)», με σκοπό την αξιοποίηση των λιγνιτών Πτολεμαΐδας με παράλληλη δημιουργία μονάδας ηλεκτροπαραγωγής και άλλων βιομηχανιών που θα χρησιμοποιούσαν το λιγνίτη ως πρώτη ύλη. Η ΛΙΠΤΟΛ, το 1959 εκχωρείται κατά 90% στη ΔΕΗ. Η ελληνική εξορυκτική βιομηχανία προσφέρει μοναδικές υπηρεσίες στην ανάπτυξη και εκβιομηχάνιση της χώρας.

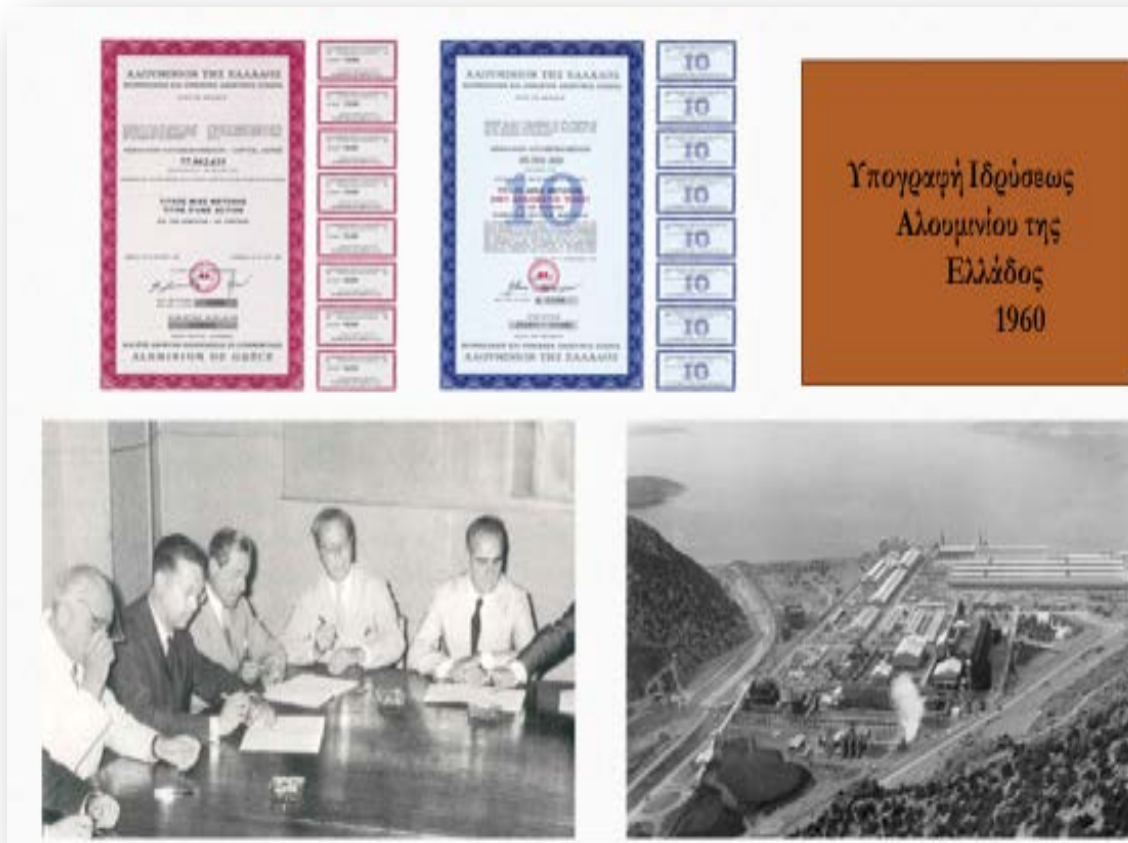

Ηλεκτράμαξες μεταφοράς λιγνίτη της ΛΠΤΟΛ
(φωτογραφία αρχείου ΔΕΗ)/ λεύκιμα
«Εξορύσσοντας το φως, μνήμες και εικόνες από
λιγνίτη»

Λεπτομέρεια φόρτωσης λιγνίτη σε τρένο της
ΛΠΤΟΛ (φωτογραφία αρχείου ΔΕΗ/λεύκιμα
«Εξορύσσοντας το φως, μνήμες και εικόνες από
λιγνίτη»)

Το τέλος του 1960, βρίσκει το Δ.Σ. του Συνδέσμου να ασχολείται με την δημοσιευθείσα στον τύπο σύμβαση για την ίδρυση εργοστασίου αλουμινίου στη χώρα. Οι πρώτες αντιδράσεις των μελών του Συμβουλίου είναι αρνητικές στους όρους της σύμβασης, γιατί θεωρούνται ότι έρχονται σε αντίθεση με τα συμφέροντα των ελληνικών εξορυκτικών επιχειρήσεων βωξίτη. Η αντίθεση όμως αυτή δεν επανέρχεται στις επόμενες συνεδριάσεις.

Με την ίδρυση της «Αλουμίνιο της Ελλάδος» αλλάζει άρδην το σκηνικό της ελληνικής μεταλλείας. Η ελληνική μεταλλουργία που καθετοποιεί εγχώριες πρώτες ύλες και η μεταλλευτική δραστηριότητα γίνονται ένα. Νέες δυνάμεις θα μπουν στο ΣΜΕ με νέα δυναμική. Η ελληνική μεταλλεία – μεταλλουργία διεθνοποιείται, παράγοντας προϊόντα υψηλής προστιθέμενης αξίας.

Την ίδια εποχή ο Σύνδεσμος θέτει το ζήτημα της αλλαγής βενζινοκινητήρων με πετρελαιοκινητήρες στα οχήματα των μεταλλείων.

Το 1963, ιδρύεται από τον Πρόδρομο Αθανασιάδη Μποδοσάκη η ΛΑΡΚΟ, το συγκρότημα που θα αξιοποιούσε τα ελληνικά σιδηρονικελιούχα μεταλλεύματα (λατερίτες) με την εγκατάσταση και λειτουργία (1966) αντίστοιχης μεταλλουργίας. Ανοίγει νέα λαμπρή σελίδα για την μεταλλευτική-μεταλλουργική βιομηχανία της χώρας και το ΣΜΕ.

Εργοστάσιο της Εταιρείας ΛΑΡΚΟ

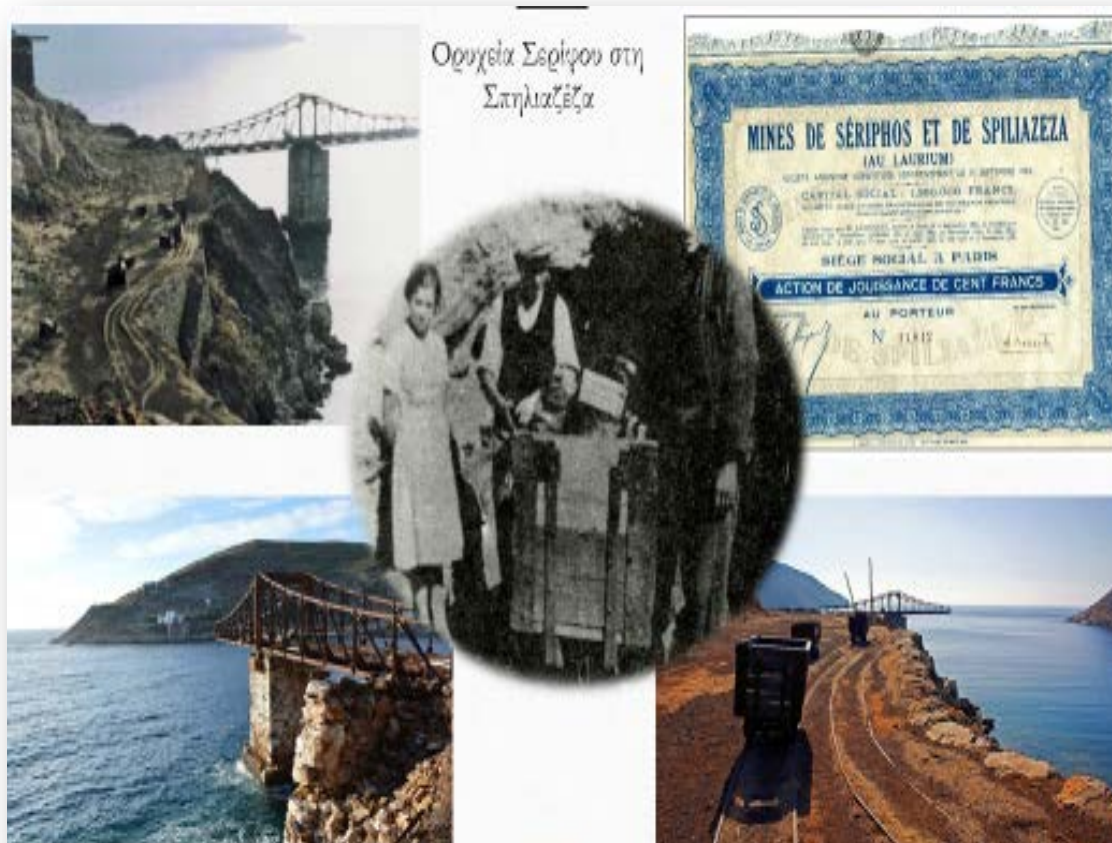
Το 1964, ο Σύνδεσμος μετέχει ενεργά στη διαμόρφωση νέου Μεταλλευτικού Κώδικα και στη διαβούλευση για το σχέδιο νόμου «Περί του τρόπου εκτέλεσης μεταλλευτικών και μεταλλουργικών ερευνητικών εργασιών». Την ίδια χρονιά, ο Γεωρ. Λ. Μπάρλος, ιδρύει τη Μεταλλευτική Εταιρεία «Ελληνικοί Βωξίται Ελικώνος».

Ελληνικοί Βωξίται Ελικώνος

Γεώργιος Α. Μπάρλος, Ιδρυτής και Πρόεδρος της Εταιρείας «Βωξίται Διστόμου»

Στη Γ.Σ. του 1964 ο απερχόμενος πρόεδρος του ΣΜΕ Β. Πετρογιάννης αναρωτάται γιατί εξαρθρώθηκε η ελληνική παραγωγή σιδηρομεταλλεύματος, τονίζοντας «Άλλα κράτη ως η Γαλλία, αξιοποιούν κοιτάσματα ως αυτό της Λωραίνης, το οποίον ουχ ήττον έχει περιεκτικότητα 32% μόνον εις σίδηρον, αντί του θεωρούμενου ως απορριπτέον ιδικού μας το οποίον κυμαίνεται από 35-48%». Δυστυχώς η ελληνική παραγωγή σιδηρομεταλλεύματος, έκτοτε, θα μείνει στην ιστορία.

Το 1965, απασχολούν το Σύνδεσμο εντονότατα τα θέματα των κλαδικών συμβάσεων των εργαζομένων του χώρου του και το μεγάλης σημασίας θέμα της εξόφλησης των δανείων που πήραν οι μεταλλευτικές επιχειρήσεις με το σχέδιο Marshal. Οι μεταλλευτικές επιχειρήσεις, όπως αναφέρεται στην Έκθεση Πεπραγμένων του Δ.Σ. προς τη Γ.Σ. του ΣΜΕ του 1966, «ενώ έχουν εξοφλήσει το οφειλόμενο ποσό των δανείων, λόγω της αναπροσαρμογής του δολαρίου, που είχε ως συνέπεια τον διπλασιασμόν και τριπλασιασμόν του συμβατικού επιτοκίου, εξακολουθούν να οφείλουν ποσόν κατά πολύ υπέρτερον των συναφθέντων δανείων». Ο Σύνδεσμος ζητά «ταχέας ρυθμίσεις κατά τα πρότυπα άλλων ευρωπαϊκών χωρών, καθώς η παροχή των δανείων Μάρσαλ προς αντιστοίχους κλάδους, εγένετο άνευ της ρήτρας δολαρίου».

Δυστυχώς, το αίτημα αυτό δεν υποστηρίζεται από την πολιτεία.

Το 1967, ο Σύνδεσμος ζητά να εκδοθούν υπουργικές αποφάσεις για την τροποποίηση του Κανονισμού Μεταλλευτικών Εργασιών, το οποίο θεωρεί ελλιπή και σε αρκετά σημεία αδόκιμο.

Το 1968, ο ΣΜΕ γίνεται μέλος του ΣΕΒ. Την ίδια χρονιά θέτει ως στόχο την παράταση ισχύος των διατάξεων περί μισθώσεων δημοσίων μεταλλείων και του «θεμιτού μισθώματος των μεταλλείων» χωρίς περαιτέρω αύξηση. Κάτι μας θυμίζει αυτό.

1968. Το πρώτο εργοστάσιο θραύσης-κοσκίνισης περλίτη στα Βούδια Μύλου (αρχείο S&B)

Την ίδια χρονιά ιδρύεται η εταιρεία «Ελληνικοί Βωξίται Διστόμου», ενώ το 1969 ξεκινά από τη ΔΕΗ Α.Ε η εκμετάλλευση του λιγνιτικού κοιτάσματος της Μεγαλόπολης, δίνοντας τη δυνατότητα στα επόμενα χρόνια να λειτουργήσουν οι δύο πρώτες μονάδες του ΑΗΣ Μεγαλόπολης, ισχύος 250 MW. Η συμβολή της εξορυκτικής βιομηχανίας στην ανάπτυξη του τόπου, παίρνει νέα διάσταση.

Ελληνικοί Βωξίται Διστόμου.
Ιδρύεται το 1968 από Α. και Λ.
Μπάρολο

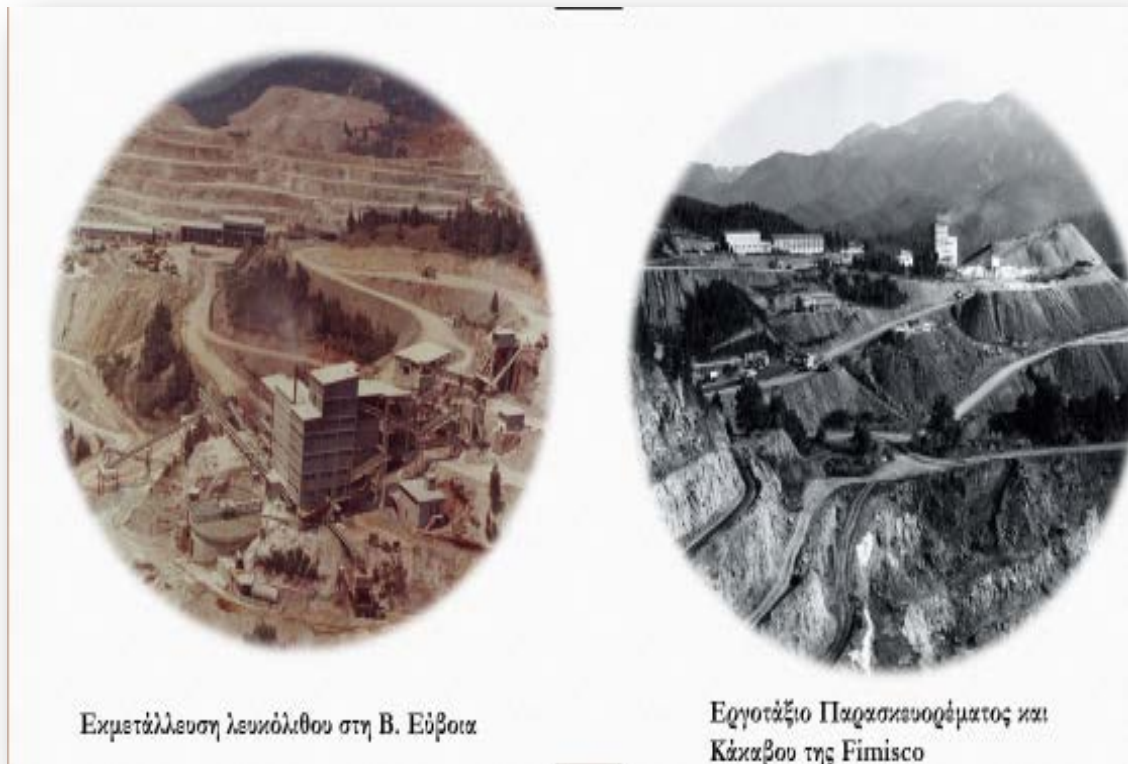
Μεταφορά βωξίτη από υπόγεια
της «ΑΜΕ Βωξίται Παρνασσού»

Με νέο Δ.Σ. υπό την προεδρεία του Μ. Σκαλιστήρη η Γ.Σ. αποφασίζει «την εντονότερα προβολή του κλάδου και των δραστηριοτήτων του προς όλες κατευθύνσεις, πρέπει να γίνει ευρέως γνωστόν το γεγονός ότι οι μεταλλευτικές επιχειρήσεις αποτελούν ένα εκ των βασικότερων στοιχείων της υγιούς οικονομίας της χώρας μας» (Γράφεται στα πρακτικά).

Μεγαλόπολη: εκμετάλλευση λιγνίτη
και ΑΗΣ

Την ίδια περίοδο ο κ. Μ. Σκαλιστήρης ιδρύει «Α.Ε. Επιχειρήσεων Μεταλλευτικών και Ναυτιλιακών (FIMISCO)», ως διάδοχο σχήμα της Α.Ε. «Επιχειρήσεων εν Ελλάδι» του Δ. Σκαλιστήρη. Η FIMISCO μεγένθυσε σε πολύ υψηλά επίπεδα, διεθνώς συγκρίσιμα, την εξόρυξη λευκόλιθου από τη Β. Εύβοια και την παραγωγή μαγνησιακών προϊόντων, ιδιαίτερα των πυρίμαχων και της διπύρου μαγνησίας.

Το 1973, αναλαμβάνει νέος πρόεδρος του ΣΜΕ ο Α. Αθανασιάδης.

Την ίδια περίοδο μετά από πολύχρονες προσπάθειες, ο Σύνδεσμος επιτυγχάνει τη δημιουργία Νέου Μεταλλευτικού Κώδικα, που με περιορισμένες προσαρμογές του 1976, ισχύει μέχρι σήμερα.

Σε ό,τι αφορά στην Ελληνική Μεταλλεία, στις αρχές της δεκαετίας του 1970, η ΑΕΕΧΠ&Λ κατασκευάζει στην παραλία του Στρατωνίου εργοστάσιο εμπλουτισμού και ξεκινάει την παραγωγή και επεξεργασία μικτών θειούχων συμπυκνωμάτων. Παράλληλα, από το 1972, αρχίζει η εκμετάλλευση του μεταλλείου μικτών θειούχων της Ολυμπιάδας. Το 1976, κατασκευάζεται το νέο εργοστάσιο εμπλουτισμού στην Ολυμπιάδα, οπότε τα προϊόντα της εκεί μεταλλευτικής δραστηριότητας, μεταφέρονται έτοιμα προς φόρτωση στο Στρατώνι.

1970. Στρατώνι. Εργοστάσιο εμπλουτισμού της Α.Ε.Ε.Χ.Π&Α

Περίοδος 1974-2000 (III)

Το 1974, γίνεται παρέμβαση του ΣΜΕ για άρση περιορισμών στο ύψος της ετήσιας παραγωγής βωξίτη. Αυτό ίσχυε για να διασφαλιστούν τα απαιτούμενα αποθέματα για την εύρυθμη λειτουργία της εγχώριας μεταλλουργίας. Ο Σύνδεσμος προβάλλει έντονα τα επιχειρήματα του για τις μεγάλες παραγωγικές δυνατότητες των βωξιτικών εταιρειών. Οι περιορισμοί αίρονται, η παραγωγή βωξίτη καθορίζεται στους 3.500.000 τόνους/έτος, ως ανώτατο

όριο. Χάρη στην παρέμβαση του Συνδέσμου, έκτοτε η παραγωγή βωξίτη υπερβαίνει τους 2.300.000 τόνους/έτος, καθιστώντας τη χώρα μας μία από τις μεγαλύτερες βωξιτοπαραγωγούς στον κόσμο.

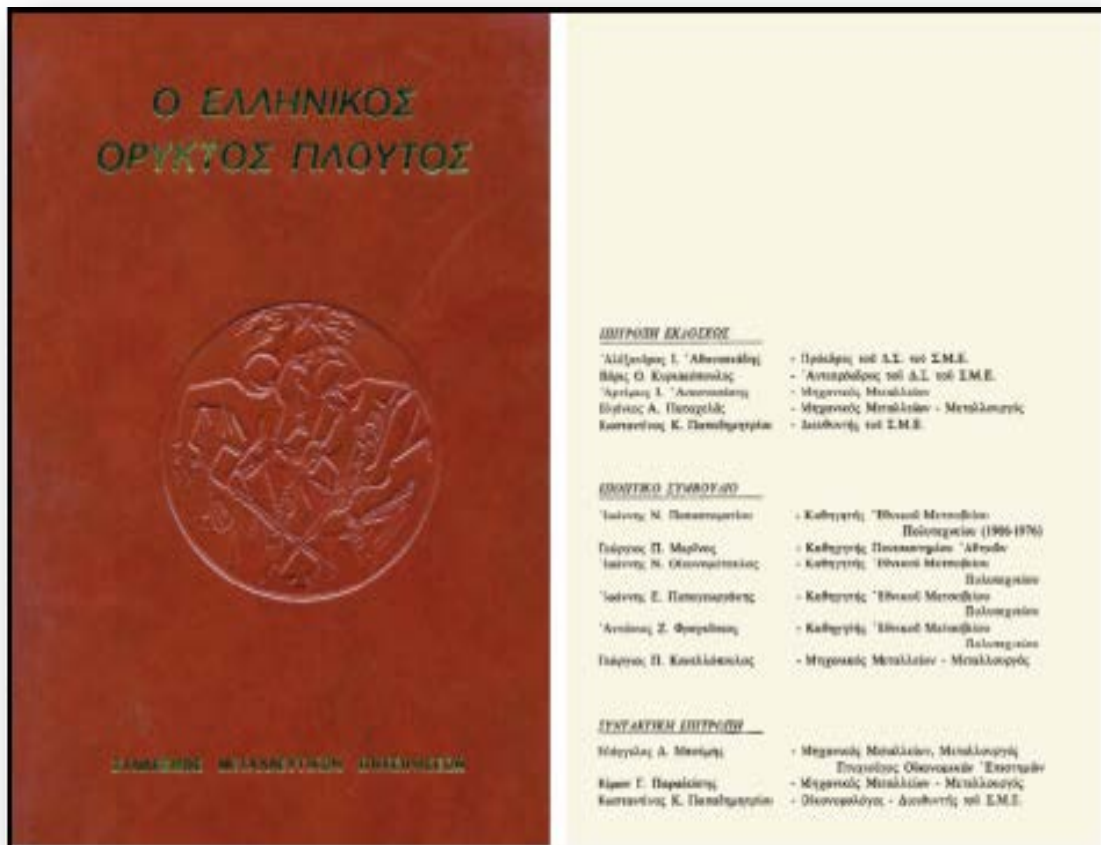
1974. Μεταλλευτικό κέντρο της
ΑΜΕ Βωξίται Παρνασσού στο 51^ο
χλμ. Άμφισσας - Λαμίας

Την ίδια εποχή ο ΣΜΕ, για πρώτη φορά προβάλλει το θέμα της τιμής του ηλεκτρικού ρεύματος που χρησιμοποιείται από ηλεκτροβόρες μεταλλουργικές βιομηχανίες τονίζοντας την ανάγκη να έχουν ανταγωνιστικό κόστος παραγωγής. Τότε παρεξηγήθηκε από το σύνολο του πολιτικού κόσμου και άλλων φορέων. Τώρα, στην αποβιομηχανοποιημένη Ευρώπη, όλοι ψάχνουν την λύση στο πρόβλημα.

Το 1975, ιδρύεται η εταιρεία «ΔΕΛΦΟΙ – ΔΙΣΤΟΜΟΝ ΑΜΕ» από τον όμιλο Αλουμίνιον της Ελλάδος, απορροφώντας τις εταιρείες «Βωξίται Δελφών» και «Ελληνικοί Βωξίται Διστόμου».

Όλη τη δεκαετία του 70, ο Σύνδεσμος ζητά από το Υπουργείο Συντονισμού και Βιομηχανίας, κίνητρα για τόνωση εξαγωγών, τα οποία ικανοποιούνται εν μέρει με νέους αναπτυξιακούς νόμους.

Η συμβολή του Συνδέσμου στην επιστημονική γνώση του κλάδου και την εξέλιξή της, αποτελεί μόνιμη επιδίωξη. Χαρακτηριστικό παράδειγμα η μνημειώδης έκδοση του ΣΜΕ το 1979 «Ο Ελληνικός Ορυκτός Πλούτος», καρπός πολύμοχθης συλλογικής προσπάθειας 70 περίπου επιστημόνων και πολλών συνεργατών και στελεχών του Συνδέσμου.

Το 1981, γίνεται η σύνδεση Ελλάδας-ΕΟΚ. Ο ΣΜΕ αμέσως αντιλαμβάνεται τους νέους ρόλους που πρέπει να αναλάβει. Γίνεται κατ' αρχάς μέλος της Eurometaux » και στη συνέχεια της «Euromines», Ευρωπαϊκών Συνδέσμων Μετάλλου και Εξορυκτικών Δραστηριοτήτων αντίστοιχα.

Στη Γ.Σ. του 1981, εκλέγεται νέο Δ.Σ. με Πρόεδρο τον Πάρη Κυριακόπουλο της ΑΕΕ Αργυρομεταλλευμάτων και Βαρυτίνης.

Πάρης Κυριακόπουλος
Πρόεδρος ΣΜΕ 1981-1991

Ξεκινά μία επίπονη προσπάθεια για την έκδοση νέου Κανονισμού Μεταλλευτικών και Λατομικών εργασιών, με τη συμμετοχή του ΣΜΕ. Ψηφίζεται το 1985 και αποτελεί βασικό εργαλείο της εξορυκτικής δραστηριότητας μέχρι το 2011, με μικρής κλίμακας τροποποιήσεις.

Τεχνολογική εξέλιξη υπόγειων
εργασιών

Το 1986, εκδίδεται ο νόμος 1650 με τον οποίο ξεκινά η περιβαλλοντική αδειοδότηση όλων των έργων με υποχρέωση υποβολής της αντίστοιχης Μελέτης Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων (ΜΠΕ). Ξεκινά από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή ένας ορυμαγδός παραγωγής περιβαλλοντικής νομοθεσίας που εγκρίνεται από τα υπόλοιπα ευρωπαϊκά όργανα, αλλάζοντας τα πάντα σε σχέση με την αδειοδότηση και τη λειτουργία των έργων, επηρεάζοντας πρώτιστα την ευάλωτη εξορυκτική δραστηριότητα. Ο ΣΜΕ μαζί με τους ευρωπαϊκούς συνδέσμους στους οποίους ανήκει ή με τους οποίους έχει συνεργασία, προσπαθεί να αντιταχθεί και σε εθνικό και σε ευρωπαϊκό επίπεδο με μηδαμινά όμως αποτελέσματα.

Εκδίδεται και η ΚΥΑ 69269/1990, με την οποία ενσωματώνονται ευρωπαϊκές οδηγίες και ολοκληρώνεται η περιβαλλοντική αδειοδότηση. Ο Σύνδεσμος αντιτίθεται έντονα. Στην έκθεση πεπραγμένων του Δ.Σ. της ίδιας χρονιάς αναφέρεται ότι «το υποβαλλόμενο σχέδιο ΚΥΑ περιέχει ρυθμίσεις αδικαιολόγητα δυσμενείς για τον κλάδο μας, ακόμη και καθ' υπέρβαση των διατεταγμένων αντίστοιχων οδηγιών».

Έτσι αρχίζει η περιπέτεια της αδειοδότησης των εξορυκτικών έργων, με άμεση συνέπεια τη συρρίκνωση επενδύσεων σε νέα εξορυκτικά έργα. Έκτοτε, αποτελεί μόνιμο αίτημα του ΣΜΕ, η απλοποίηση της περιβαλλοντικής αδειοδότησης έργων.

Το 1985, στην τροποποίηση του καταστατικού του Συνδέσμου, που για πρώτη φορά γράφεται στη δημοτική γλώσσα, κατοχυρώνεται επίσημα και η συντομογραφία «ΣΜΕ», όπως και η αγγλική ονομασία «Greek Mining Enterprises Association».

Το 1988, συγκροτείται από το τότε «ΥΒΕΤ» (σημερινό ΥΠΑΝ), επιτροπή επεξεργασίας θέσεων για την υιοθέτηση κοινής μεταλλευτικής πολιτικής από την Κοινότητα, ώστε να σταματήσουν οι πολλαπλές αντιφάσεις που είναι εις βάρος της Ευρωπαϊκής Εξορυκτικής Βιομηχανίας. Ο Σύνδεσμος προσωρινά δικαιώνεται. Μάλιστα, μετά από πιέσεις του, το θέμα τίθεται από την Ελληνική Προεδρεία της ΕΟΚ, για τη μείωση του βαθμού εξάρτησης της κοινότητας από εισαγωγές ΟΠΥ. Οι εύκολες όμως εποχές των φτηνών πρώτων υλών από τρίτες χώρες και η ευμάρεια των μη παραγωγικών δραστηριοτήτων, δεν ευνοούν μια τέτοια πολιτική.

Την 1^η Μαρτίου του 1988, η τρομοκρατία χτυπά και τη δική μας πόρτα. Από τη 17 Νοέμβρη δολοφονείται ο επί σειρά ετών πρόεδρος του ΣΜΕ Α. Αθανασιάδης.

Αλ. Αθανασιάδης
Πρόεδρος ΣΜΕ 1971-1981

Διεθνείς ανακατατάξεις στις αγορές ΟΠΥ, τεράστιες αλλαγές στη νομοθεσία που διέπει τις εξορυκτικές επιχειρήσεις, σκληρό πολιτικοκοινωνικό περιβάλλον και συσσωρευμένα οικονομικά προβλήματα, τα προσεχή χρόνια, οδηγούν δύο μεγάλες εταιρείες του κλάδου, την ΑΕΕΧΠ&Λ και τη FIMISCO σε εκκαθάριση και τις περιοχές Στρατωνίου και Μαντουδίου σε πολύχρονο μαρασμό.

Παρόλα αυτά, παρά τις τεράστιες αλλαγές, η Ελληνική Εξορυκτική Βιομηχανία, προσαρμόζεται, ανασυντάσσεται και αντιμετωπίζει με απόλυτη επιτυχία όλες τις νέες προκλήσεις, ενσωματώνει ακόμη και τη σκληρή γραφειοκρατία της περιβαλλοντικής αδειοδότησης και προχωρά προς τα εμπρός.

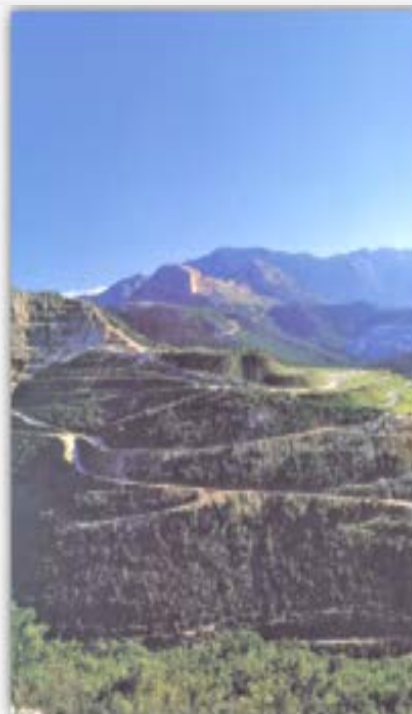
Σημαντική επιτυχία του Συνδέσμου η εκπροσώπησή του στο Ευρωπαϊκό Όργανο για την Ασφάλεια και Υγιεινή στα μεταλλεία (SCHMOEI).

Στα πλαίσια της υλοποίησης διατάξεων της κοινοτικής οδηγίας 92/43 για την διατήρηση των φυσικών οικοτόπων καθώς και της άγριας πανίδας και χλωρίδας ξεκινούν οι εργασίες προσδιορισμού του δικτύου Natura 2000. Ο ΣΜΕ παρακολουθεί στενά τις εξελίξεις προσπαθώντας να εξαιρέσει περιοχές μεταλλευτικών δραστηριοτήτων από το δίκτυο Natura. Το Δίκτυο Natura, τα επόμενα χρόνια ολοκληρώνεται, δεσμεύοντας ένα πολύ μεγάλο μέρος της χώρας. Εντός αυτών των περιοχών, ένα πολύ σημαντικό τμήμα αυτού του ορυκτού πλούτου εγκλωβίζεται. Η αδειοδότηση εξορυκτικών έργων εντός προστατευόμενων περιοχών θεωρείται σχεδόν αδύνατη.

Φυτόκο ΔΕΗ, Πτολεμαίδα

**ΣΜΕ και αποκατάσταση
περιβάλλοντος**

Αποκατάσταση ΑΕΜ Βωξίται Πιερνασσού,
Κλεισόρα, Φωκίδα

Το Ιούνιο του 1995, εκλέγεται πρόεδρος του ΣΜΕ ο κ. Α. Αθανασακόπουλος της «ΔΕΛΦΟΙ-ΔΙΣΤΟΜΟΝ». Την ίδια εποχή, γίνεται μέλος του Συνδέσμου η TVX Hellas, θυγατρική της канаδικής TVX Gold. Η εταιρεία αυτή ξεκινά προσπάθεια αναβίωσης της εκμετάλλευσης των μικτών θειούχων της περιοχής Στρατωνίου και Ολυμπιάδας της Χαλκιδικής. Πρωταρχικός της σκοπός η δημιουργία μεταλλουργίας χρυσού στην περιοχή της Ολυμπιάδας.

Λόγω αντιδράσεων της τοπικής κοινωνίας και δικαστικών εμπλοκών, η όλη προσπάθεια σταματά το 2003.

Η παραγωγή περιβαλλοντικής νομοθεσίας από την Ευρωπαϊκή Κοινότητα συνεχίζεται, νέα οδηγία κατηγοριοποίησης έργων, οδηγία διαχείρισης μεταλλευτικών αποβλήτων και άλλες δυσκολεύουν όλο και περισσότερο την αδειοδότηση εξορυκτικών έργων. Οι αντιδράσεις του ΣΜΕ και των συνεργαζόμενων ευρωπαϊκών συνδέσμων, αμβλύνει λίγο τα πράγματα.

Το 1998, η χώρα προχωρά σε Περιφερειακό Χωροταξικό Σχεδιασμό. Η άψογη συνεργασία ΣΜΕ και Δν/σης Χωροταξίας του ΥΠΕΧΩΔΕ, δίνει πολύ καλά αποτελέσματα σε σχέση με τον κλάδο.

Εργοστάσιο της εταιρείας Ελληνικοί Λευκόλιθοι

Περίοδος 2000-2014 (IV)

Στη Γ.Σ. τον Ιούνιο του 2000, αποφασίζονται ως άμεσης προτεραιότητας δράσεις όπως:

- Αντιμετώπιση από κοινού με τους Ευρωπαϊκούς Εταίρους της συνεχούς παραγωγής περιβαλλοντικής νομοθεσίας από την Ε.Ε. και των συνεπειών της στις εξορυκτικές δραστηριότητες.
- Ισχυροποίηση της εικόνας του ΣΜΕ- Προβολή του κλάδου σε εθνικό και ευρωπαϊκό επίπεδο
- Διεύρυνση της αντιπροσωπευτικότητας του Συνδέσμου με εισδοχή νέων μελών. Στρατηγικές συμμαχίες με συναφείς κλάδους

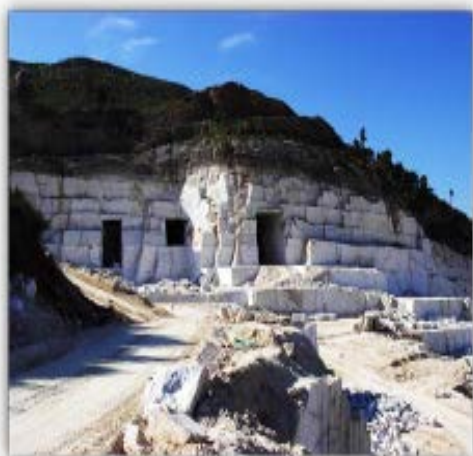
Δεν έφταναν τα νέου τύπου προβλήματα για την εξορυκτική βιομηχανία, έχουμε και το άρθρο 24 του νέου Συντάγματος περί προστασίας περιβάλλοντος. Η μόδα απαιτεί να βάζουμε, λίγο ή πολύ, δόση περιβάλλοντος παντού.

Ο ΣΜΕ διαβλέποντας τα προβλήματα που θα δημιουργηθούν για την ανάπτυξη της χώρας από το άρθρο αυτό και από τις συνήθειες «αδόκιμες»

ερμηνείες, προσπαθεί να πείσει την πολιτική ηγεσία για τροποποίησή του. Τότε, λίγοι άκουσαν, στη συνέχεια πολύ «τράβηξαν τα μαλλιά τους», σήμερα 14 χρόνια μετά, αποτελεί ζητούμενο.

Το 2000, μεταβιβάζονται στην εταιρεία ΕΛΜΙΝ Α.Ε. οι μεταλλευτικές παραχωρήσεις της «Βωξίται Ελευσίνος». Έτσι, αναβιώνει και πάλι η εκμετάλλευση βωξίτη στην περιοχή της Οίτης, ενώ αναπτύσσεται περαιτέρω η μεταλλεία στη Γκιώνα.

Το 2001, με πρόεδρο του ΣΜΕ τον κ. Γ. Γεωργιάδη, ο Σύνδεσμος τροποποιεί το καταστατικό του. Δίνεται η δυνατότητα να γραφτεί ως τακτικό μέλος του Συνδέσμου «κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο που διενεργεί εκμετάλλευση πάσης φύσεως ορυκτών πόρων». Έτσι δίνεται η ευκαιρία να εγγραφούν ως μέλη του Συνδέσμου εταιρείες εκμετάλλευσης μαρμάρου, αδρανών υλικών και ενεργειακών ορυκτών, καθιστώντας το ΣΜΕ εκπρόσωπο όλων των τομέων εξορυκτικής δραστηριότητας. Αυτό έχει ως συνέπεια στη συνέχεια να ενταχθούν στο Σύνδεσμο, επιχειρήσεις μαρμάρου και αδρανών υλικών.

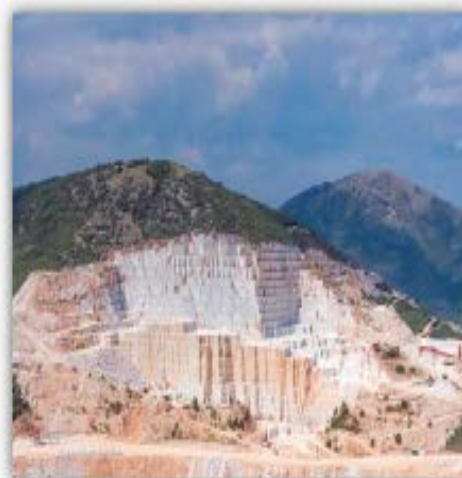
Λατομείο της εταιρείας «Μάρμαρα Διονύσου»

Λατομείο της εταιρείας «Μάρμαρα Διονύσου»

Σταθμό αποτελεί για την εξορυκτική βιομηχανία αλλά και συνολικότερα για την ευρωπαϊκή βιομηχανία, η Σύνοδος Κορυφής της Ε.Ε. τον Ιούνιο του 2001 στο Göteborg και οι διακηρύξεις της περί Βιώσιμης Ανάπτυξης. Σχεδιάζεται μια νέα Στρατηγική Ανάπτυξη της Ευρωπαϊκής Ένωσης η οποία αποβλέπει στην ταυτόχρονη βελτίωση όλων των δραστηριοτήτων και των αποτελεσμάτων τους και στους τρεις πυλώνες της: Οικονομία, Περιβάλλον, Κοινωνία. Αυτή η

στρατηγική υπαγορεύει στο εξής, τόσο την Ευρωπαϊκή όσο και την Εθνική Νομοθεσία, επιβάλλοντας αντίστοιχο τρόπο λειτουργίας των επιχειρήσεων.

Λατομεία μαρμάρου της εταιρείας «Μάρμαρα Παυλίδης»

Προς εναρμόνιση των ευρωπαϊκών περιβαλλοντικών οδηγιών, εκδίδεται ο νόμος 3010/2002 και η ΚΥΑ 15393, δίνοντας τη χαριστική βολή σε οποιαδήποτε ισχύη διάθεση αδειοδότησης νέων έργων. Απαιτούνται περί τις 80 διαφορετικές εγκρίσεις και περίπου 4 χρόνια (εκτός απροόπτου προσφυγών), για να δοθεί το μεγάλο «ναι» ή το μεγάλο «όχι» σε ένα έργο. Μνημείο γραφειοκρατίας και διεθνές παράδειγμα προς αποφυγήν.

Λατομείο ποζολάνης της
INTERPIETON στη Μύλο

Λατομείο αδρανών «ΔΡΥΜΟΣ» της TITAN

Παράλληλα με όλα αυτά, αρχίζουν οι έντονες αντιδράσεις τοπικών κοινοτήτων και ΜΚΟ για τα εξορυκτικά ή γενικότερα τα βιομηχανικά έργα, με στόχο την προστασία του περιβάλλοντος. Το NIMBY που επικρατεί σε όλη την Ευρώπη, προσαυξημένο με τις ελληνικές υπερβολές, φτάνουν πολλές φορές σε ακραίες καταστάσεις. Η πολιτεία, για μία ακόμη φορά, παραμένει απλώς θεατής.

Έκτοτε, ο Σύνδεσμος βγαίνει προς τα έξω, με συνέχεια και συνέπεια, διοργανώνει πάμπολλες ημερίδες σε Αθήνα και Θεσσαλονίκη και Περιφέρεια, με βασικά θέματα «Ανάπτυξη-Περιβάλλον-Τοπικές Κοινωνίες και Βιώσιμη Ανάπτυξη», «Εξορυκτική Βιομηχανία-Τοπικές Κοινωνίες και Βιώσιμη Ανάπτυξη» και άλλα σχετικά, προβάλλοντας τις θέσεις του. Επίσης, μετέχει σε όλες τις αντίστοιχες ημερίδες φορέων, όπως του ΤΕΕ και του ΣΕΒ. Τονίζεται σε όλους τους τόνους ότι **«περιβάλλον και ανάπτυξη δεν είναι αντιτιθέμενοι όροι»** και ότι **οι ορυκτοί πόροι διαδραματίζουν σημαντικό ρόλο στην καθημερινή ζωή.**

Μάρτιος 2003. Εκδήλωση «Αειφόρος Ανάπτυξη-Περιβάλλον-Τοπικές Κοινωνίες, νέες προκλήσεις σε Ευρώπη και Ελλάδα»

«Περιβάλλον και Ανάπτυξη δεν είναι αντιτιθέμενοι όροι»

«Οι ορυκτοί πόροι διαδραματίζουν σημαντικό ρόλο στην καθημερινή ζωή»

Προκειμένου να διαδώσει τις απόψεις του αυτές, ο Σύνδεσμος μετά από συνεννόηση με το Παιδαγωγικό Ινστιτούτο, δημιουργεί ειδικό poster, αφιερωμένο στα βασικά ορυκτά της χώρας μας και τη χρησιμότητά τους. Με έξοδα του ΣΜΕ, αποστέλλεται σε 10.000 σχολεία, προκειμένου να αποτελέσει αντικείμενο ειδικής εκπαίδευσης, με βάση αντίστοιχες οδηγίες που εκπονεί το Παιδαγωγικό Ινστιτούτο. Επίσης, μοιράζεται σε φορείς Δημόσιας Διοίκησης, σε Κοινότητες, Δήμους, Νομαρχίες και Περιφέρειες περιοχών που έχουν εξορυκτική δραστηριότητα, σε σχολές γεωεπιστημών και σε τοπικά γραφεία ΤΕΕ. Δυστυχώς, σε πολλά σχολεία το παιδαγωγικό αυτό υλικό δε λειτούργησε επειδή οι δάσκαλοι των σχολείων αυτών, ισχυρίστηκαν ότι οι ορυκτοί πόροι και η αξιοποίησή τους, είναι ένα αντικείμενο που διχάζει την ελληνική κοινωνία!!

ΤΑ ΟΡΥΚΤΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ

και οι χρήσεις τους στην καθημερινή μας ζωή

 Αργίτης Χρήση: Ηλεκτρονική βιομηχανία, αεροναυτική βιομηχανία, ατομική ενέργεια, οπτική βιομηχανία, χημική βιομηχανία, φάρμακα, πλαστικά, γυαλιά, κ.λπ.	 Βαμίτης Χρήση: Βιομηχανία χαρτί, βιομηχανία υφασμάτων, βιομηχανία πλαστικών, βιομηχανία γυαλιού, κ.λπ.	 Αιμακόλιθος Χρήση: Βιομηχανία χαρτί, βιομηχανία υφασμάτων, βιομηχανία πλαστικών, βιομηχανία γυαλιού, κ.λπ.	 Μικροκρυσταλλικός Χρήση: Βιομηχανία χαρτί, βιομηχανία υφασμάτων, βιομηχανία πλαστικών, βιομηχανία γυαλιού, κ.λπ.	 Περλίτης Χρήση: Βιομηχανία χαρτί, βιομηχανία υφασμάτων, βιομηχανία πλαστικών, βιομηχανία γυαλιού, κ.λπ.	 Ατταποσίλιθος Χρήση: Βιομηχανία χαρτί, βιομηχανία υφασμάτων, βιομηχανία πλαστικών, βιομηχανία γυαλιού, κ.λπ.	 Νικελιοσίλιθος Χρήση: Βιομηχανία χαρτί, βιομηχανία υφασμάτων, βιομηχανία πλαστικών, βιομηχανία γυαλιού, κ.λπ.	 Αιθιοπίτης Χρήση: Βιομηχανία χαρτί, βιομηχανία υφασμάτων, βιομηχανία πλαστικών, βιομηχανία γυαλιού, κ.λπ.
 Ελαφροσίλιθος Χρήση: Βιομηχανία χαρτί, βιομηχανία υφασμάτων, βιομηχανία πλαστικών, βιομηχανία γυαλιού, κ.λπ.	 Κοκκιλίτης Χρήση: Βιομηχανία χαρτί, βιομηχανία υφασμάτων, βιομηχανία πλαστικών, βιομηχανία γυαλιού, κ.λπ.	 Ίσθριος Χρήση: Βιομηχανία χαρτί, βιομηχανία υφασμάτων, βιομηχανία πλαστικών, βιομηχανία γυαλιού, κ.λπ.	 Καλαμίτης Χρήση: Βιομηχανία χαρτί, βιομηχανία υφασμάτων, βιομηχανία πλαστικών, βιομηχανία γυαλιού, κ.λπ.	 Γύψος Χρήση: Βιομηχανία χαρτί, βιομηχανία υφασμάτων, βιομηχανία πλαστικών, βιομηχανία γυαλιού, κ.λπ.	 Φθορίτης Χρήση: Βιομηχανία χαρτί, βιομηχανία υφασμάτων, βιομηχανία πλαστικών, βιομηχανία γυαλιού, κ.λπ.	 Νιφελίτης Χρήση: Βιομηχανία χαρτί, βιομηχανία υφασμάτων, βιομηχανία πλαστικών, βιομηχανία γυαλιού, κ.λπ.	 Χρυσίτης Χρήση: Βιομηχανία χαρτί, βιομηχανία υφασμάτων, βιομηχανία πλαστικών, βιομηχανία γυαλιού, κ.λπ.
 Κασσίτης Χρήση: Βιομηχανία χαρτί, βιομηχανία υφασμάτων, βιομηχανία πλαστικών, βιομηχανία γυαλιού, κ.λπ.	 Παρλισίλιθος Χρήση: Βιομηχανία χαρτί, βιομηχανία υφασμάτων, βιομηχανία πλαστικών, βιομηχανία γυαλιού, κ.λπ.	 Σιδηρομαγνησίλιθος Χρήση: Βιομηχανία χαρτί, βιομηχανία υφασμάτων, βιομηχανία πλαστικών, βιομηχανία γυαλιού, κ.λπ.	 Ασβεστοσίλιθος Χρήση: Βιομηχανία χαρτί, βιομηχανία υφασμάτων, βιομηχανία πλαστικών, βιομηχανία γυαλιού, κ.λπ.	 Περλίτης Χρήση: Βιομηχανία χαρτί, βιομηχανία υφασμάτων, βιομηχανία πλαστικών, βιομηχανία γυαλιού, κ.λπ.	 Χρυσός Χρήση: Βιομηχανία χαρτί, βιομηχανία υφασμάτων, βιομηχανία πλαστικών, βιομηχανία γυαλιού, κ.λπ.	 Τσίλιθος Χρήση: Βιομηχανία χαρτί, βιομηχανία υφασμάτων, βιομηχανία πλαστικών, βιομηχανία γυαλιού, κ.λπ.	 Γαλιόλιθος Χρήση: Βιομηχανία χαρτί, βιομηχανία υφασμάτων, βιομηχανία πλαστικών, βιομηχανία γυαλιού, κ.λπ.

Δuo λόγια για τον Κόσμο των Ορυκτών

- Η Ελλάδα είναι ένας από τους μεγαλύτερους παραγωγούς ορυκτών στην Ευρώπη.
- Η Ελλάδα είναι ένας από τους μεγαλύτερους παραγωγούς ορυκτών στην Ευρώπη.
- Η Ελλάδα είναι ένας από τους μεγαλύτερους παραγωγούς ορυκτών στην Ευρώπη.
- Η Ελλάδα είναι ένας από τους μεγαλύτερους παραγωγούς ορυκτών στην Ευρώπη.

Περιπτώσεις Περιβαλλοντικής Αποκατάστασης Ορυχείων

Το Μάιο του 2004, ο Σύνδεσμος γιορτάζει τα 80 του χρόνια στέλνοντας το μήνυμα ότι η αξιοποίηση του ορυκτού πλούτου, στηρίζει την ανάπτυξη και πρέπει να είναι βασική προτεραιότητα της χώρας. Αυτό, σε συνδυασμό με τη λήψη μέτρων για την προστασία του περιβάλλοντος, τη βελτίωση των συνθηκών εργασίας και την έμπρακτη συμμόρφωση των εταιρειών του ΣΜΕ με τις απαιτήσεις και τις ευαισθησίες της κοινωνίας. Στόχος, πρώτα και κύρια, πρέπει να είναι η απόκτηση της «κοινωνικής άδειας», δηλαδή της κοινωνικής αποδοχής των έργων μας.

Την ίδια χρονιά, επαναλειτουργούν τα μεταλλεία Κασσάνδρας, από τη νέα εταιρεία «ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΧΡΥΣΟΣ Α.Ε.». Αναβιώνει η εκμετάλλευση μεικτών θειούχων στην περιοχή και ξεκινά η προσπάθεια αδειοδότησης για τη λειτουργία πολυμεταλλικής μεταλλουργίας.

Το Μάιο του 2005, εκλέγεται ως πρόεδρος του ΣΜΕ, ο κ. Ε. Βιδάλης.

Ξεκινά από την πολιτεία, μετά από πολύχρονες καθυστερήσεις, διάλογος για την κατάστρωση Εθνικού Χωροταξικού Σχεδίου και Ειδικού Χωροταξικού Σχεδίου για τη βιομηχανία. Μέχρι που αυτά να υλοποιηθούν και να αποτελέσουν κανονιστικές ρυθμίσεις περνούν 4 χρόνια. Ο ΣΜΕ προβάλλει τη θέση του παντού, προς την πολιτική ηγεσία, τη Δημόσια Διοίκηση και τους εμπλεκόμενους φορείς ότι δηλαδή ο χωροταξικός σχεδιασμός της χώρας οφείλει να λάβει υπόψη του τη μεγάλη βαρύτητα που έχει η αξιοποίηση του ορυκτού πλούτου γι' αυτήν και να συμπεριλάβει τις χωρικές ιδιαιτερότητες που χαρακτηρίζουν την εξορυκτική δραστηριότητα.

Σεπτέμβριος 2006. Ημερίδα ΤΕΕ, «Εθνικός Χωροταξικός Σχεδιασμός & Εξορυκτική Δραστηριότητα». Διακρίνεται το προεδρείο της εκδήλωσης και ο ομιλών Πρόεδρος του ΤΕΕ, Ι. Αλαβάνος

Μέσα από όλη αυτή την πολυετή προσπάθεια τα τελικά χωροταξικά σχέδια αντιμετωπίζουν κατά τον καλύτερο τρόπο τον κλάδο. Η επιτυχία αυτή, θεωρείται μία από τις μεγαλύτερες στη διαδρομή του Συνδέσμου.

Το 2006, ο Σύνδεσμος μετέχει στη συμφωνία αυτορρύθμισης του κρυσταλλικού πυριτικού που τέθηκε ως προοπτική από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή για μεγαλύτερη προστασία των εργαζομένων.

Τα τελευταία 40 χρόνια, οι εταιρείες μέλη του Συνδέσμου έχουν επιδοθεί σε μία συνεχή και επίπονη προσπάθεια βελτίωσης των συνθηκών εργασίας, άνεου εκσυγχρονισμού των μέσων εργασίας και των ατομικών μέσων προστασίας. Εγκαθιστούν και εξελίσσουν ολοκληρωμένα συστήματα

ασφάλειας και πρόληψης ατυχημάτων, παράλληλα με τη συνεχή εκπαιδευση-επιμόρφωση των εργαζομένων τους. Βασικός στόχος αυτής της προσπάθειας, είναι η Υγιεινή & Ασφάλεια όλων των εργαζομένων στους χώρους εργασίας να αποτελεί καταστατικό της καθημερινής δουλειάς, με απώτερο σκοπό το μηδενισμό των ατυχημάτων. Όσο και αν φαίνεται «ουτοπικό», εταιρείες μέλη του Συνδέσμου, κατορθώνουν να μηδενίσουν τα ατυχήματά τους για μία ή περισσότερες συνεχείς χρονιές. Απέχουμε από την επίτευξη του στόχου, αλλά οι προσπάθειες συνεχίζονται. Αρωγός αυτής της προσπάθειας είναι και ο Σύνδεσμος, με τη συνεχή λειτουργία ομάδας εργασίας για την Ασφάλεια, με τη διοργάνωση κλειστών ημερίδων για την ανταλλαγή απόψεων πάνω σε θέματα Υγιεινής και Ασφάλειας μεταξύ εταιρειών μελών, με την εκπροσώπηση του κλάδου σε όργανα αντίστοιχα με το θέμα, τόσο σε Ελληνικό όσο και σε Ευρωπαϊκό επίπεδο και με την ενεργό συμμετοχή του στη διαμόρφωση του κανονιστικού πλαισίου που διέπει η Υγιεινή και Ασφάλεια.

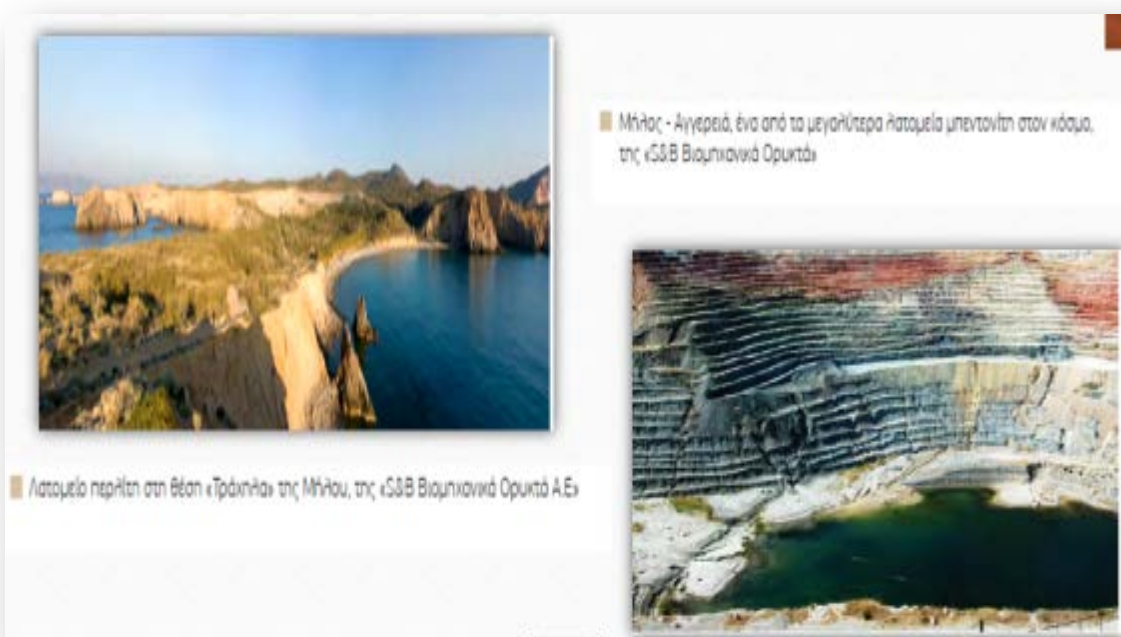
Ατομικά Μέσα Προστασίας

Τότε
&
Σήμερα

Τα πράγματα αλλάζουν, η Ευρωπαϊκή Ένωση κατανοεί τη γεωστρατηγική σημασία των ΟΠΥ, κατανοεί μετά από πολλά χρόνια ότι ανάπτυξη χωρίς εξασφάλιση ΟΠΥ δεν υπάρχει και ότι ο εφοδιασμός με αναγκαίες πρώτες ύλες της ευρωπαϊκής κοινωνίας, κάθε άλλο παρά, είναι εξασφαλισμένος.

Το Νοέμβριο του 2008, υιοθετείται με πρωτοβουλία του Αντιπροέδρου της Ευρωπαϊκής Επιτροπής G. Verheugen και μετά από ευρεία ανοιχτή διαβούλευση με όλους τους ενδιαφερόμενους, μια ιδιαίτερα σημαντική νέα Ευρωπαϊκή πολιτική με τίτλο: «Πρωτοβουλία για τις πρώτες ύλες – κάλυψη των ουσιαστών αναγκών μας, για ανάπτυξη και απασχόληση στην Ευρώπη (Raw Materials Initiative)».

Η πρωτοβουλία προτείνει μια ευρωπαϊκή στρατηγική που να διασφαλίζει την πρόσβαση στους αναγκαίους για τη βιώσιμη ανάπτυξη της Ευρώπης φυσικούς πόρους, τόσο από ευρωπαϊκές όσο και από τρίτες χώρες και προωθεί την οικολογικότητα στη χρήση των πόρων αυτών, έναντι της σημερινής κατασπατάλησής τους. Έτσι, επανέρχεται στο προσκήνιο ο «ξεχασμένος» και «παρεξηγημένος» κλάδος των μη ενεργειακών πόρων, βάζοντας επί τάπητος την ανάγκη δημιουργίας συγκροτημένης στρατηγικής και συγκεκριμένης ευρωπαϊκής πολιτικής σε σχέση με τους ορυκτούς φυσικούς πόρους, ώστε να χρησιμεύσει ως εργαλείο στήριξης της ανάπτυξης και της βιωσιμότητας, σε βάθος χρόνου, της ευρωπαϊκής οικονομίας.

Παράλληλα με όλα αυτά ο Σύνδεσμος το 2008 ξεκινά επικοινωνιακή καμπάνια με στόχο την ανάδειξη στο ευρύ κοινό, της σημασίας των ορυκτών στην καθημερινή ζωή, με το χαρακτηριστικό logo «ΓΥΡΩ ΓΥΡΩ ΟΛΑ: τα ορυκτά αγκαλιάζουν τη ζωή μας».

Το 2010 αποτελεί μία μοναδική, αρνητική χρονιά στην ιστορία της χώρας μας. Τα χρόνια προβλήματα και οι πάσης φύσεως παθογένειες, οδηγούν την Ελλάδα στα όρια της χρεωκοπίας και σε μία μεγάλων διαστάσεων οικονομική και κοινωνική κρίση. Τεράστια δημοσιονομικά ελλείμματα οδηγούν την Ελληνική Οικονομία σε βαθιά ύφεση, με κύριο αντίκτυπο τη μεγάλη αύξηση της ανεργίας. Στο σύνολό της, η ελληνική βιομηχανία εισέρχεται σε μία πενταετία, όπου η οικονομική αβεβαιότητα, η έλλειψη ρευστότητας και τα προβλήματα χρηματοδότησης από τις παραπέουσες ελληνικές τράπεζες, αποτελούν καθημερινή πραγματικότητα. Οι εταιρείες του ΣΜΕ επιδεικνύουν σημαντικές ικανότητες προσαρμογής στα νέα οικονομικά δεδομένα. Παρά το ότι καθ' όλη την κρίση (2009-2014), τα εξορυκτικά προϊόντα που απευθύνονται στην εσωτερική αγορά πέφτουν σε απίστευτα χαμηλά επίπεδα ζήτησης, τα προϊόντα που απευθύνονται στη διεθνή αγορά έχουν σημαντική απήχηση (ιδιαίτερα μετά το 2009) και κρατούν ψηλά τον εξορυκτικό – μεταλλουργικό κλάδο (μεταλλεύματα, μέταλλα, μάρμαρα, βιομηχανικά ορυκτά). Η Ελληνική εξορυκτική-μεταλλουργική βιομηχανία, κατορθώνει να σταθεί όρθια και να συνεχίσει τη σοβαρή παραγωγική της δραστηριότητα. Αποτελεί το μοναδικό κλάδο της Ελληνικής Οικονομίας, που διατηρεί σχεδόν στο ακέραιο τις παραγωγικές του δομές και το ανθρώπινο δυναμικό του.

Σε ευρωπαϊκό επίπεδο, ο ΣΜΕ, μετέχει έντονα στις ομάδες εργασίας που συνέστησε η Commission για την εξειδίκευση της «Πρωτοβουλίας για τις Πρώτες ύλες» και συγκεκριμένα, για τον προσδιορισμό των Κρίσιμων Υλικών (Criticals), από τα οποία εξαρτάται η ευρωπαϊκή βιομηχανία και την ανταλλαγή καλών πρακτικών μεταξύ κρατών-μελών, σε θέματα Χωροταξικού

Σχεδιασμού, αδειοδότησης, περιβάλλοντος, Μεταλλευτικής-Χωροταξικής Πολιτικής, έρευνας και κανονιστικού πλαισίου.

Με νέο πρόεδρο το Σωκράτη Μπαλιτζί του Ομίλου «ΤΙΤΑΝ», ο ΣΜΕ ξεκινά μία μοναχική προσπάθεια, εν μέσω κρίσης, να πείσει την πολιτική ηγεσία και άλλους συναρμόδιους φορείς για την αναγκαιότητα δημιουργίας πλαισίου Εθνικής Πολιτικής Αξιοποίησης των Ορυκτών Πόρων.

Ο ΣΜΕ προβάλλει συνέχεια και σε κάθε ευκαιρία το αίτημα αυτό (επαφές με πολιτική ηγεσία, ημερίδες, άρθρα κτλ), επιβοηθούμενος και από τη Νέα Ευρωπαϊκή Πολιτική για τις Πρώτες Ύλες, που παίρνει μεγάλες διαστάσεις.

Ο τότε υφυπουργός ΠΕΚΑ κ. Ι.Μανιάτης, συστήνει επιτροπή αποτελούμενος από ΣΜΕ, ΙΓΜΕ, ΤΕΕ, ΓΕΩΤΕΕ και στελέχη του ΥΠΕΚΑ για την επεξεργασία Εθνικής Μεταλλευτικής Πολιτικής, την οποία ονόμασε «Εθνική Πολιτική Αξιοποίησης των ΟΠΥ».

Την ίδια χρονιά, μετά από πολλές παρεμβάσεις του Συνδέσμου που είχαν προηγηθεί, σε συνεργασία ΥΠΕΚΑ και ΣΜΕ, βγαίνει ο νέος Κανονισμός Μεταλλευτικών και Λατομικών Εργασιών (ΚΜΛΕ), με έντονα εκσυγχρονιστικό χαρακτήρα. Ένα ακόμη χρόνο αίτημα του Συνδέσμου ικανοποιείται.

Το Μάιο του 2011 αναλαμβάνει Πρόεδρος του ΣΜΕ ο κ. Ελεύθεριος Φαίδρος.

Το Σεπτέμβριο του 2011, εκδίδεται ο νόμος 4014/2011 που θέτει σε καλύτερες βάσεις την περιβαλλοντική αδειοδότηση των εξορυκτικών έργων.

Η διαμόρφωση «Εθνικής Πολιτικής Αξιοποίησης των ΟΠΥ» ολοκληρώνεται. Παρά τις έντονες αντιρρήσεις των «γνωστών αντιδρώντων» για την ανάπτυξη

του ορυκτού πλούτου και τις παλινωδίες μέρους του πολιτικού κόσμου και επιμέρους στελεχών της τότε κυβέρνησης, το Νοέμβριο του 2011, γίνεται αποδεκτή, από την πολιτική ηγεσία του ΥΠΕΚΑ, η εργασία της Επιτροπής. Ο ΣΜΕ, σε συνεργασία με στελέχη του ΥΠΕΚΑ, επιμελείται των κειμένων, τα οποία μεταφράζονται και στα Αγγλικά, όπως και της έκδοσης.

Στις 28 Φεβρουαρίου του 2012, ο τότε υφυπουργός ΠΕΚΑ κ. Ι. Μανιάτης, σε μεγάλη ημερίδα, παρουσία εκπροσώπων κομμάτων και διαφόρων φορέων εξαγγέλλει την «Εθνική Πολιτική Αξιοποίησης των ΟΠΥ». Εν μέσω του ορυμαγδού της κρίσης, σε πείσμα των καιρών, η Ελλάδα γίνεται το τέταρτο μέλος της Ε.Ε. που εξαγγέλλει μεταλλευτική πολιτική.

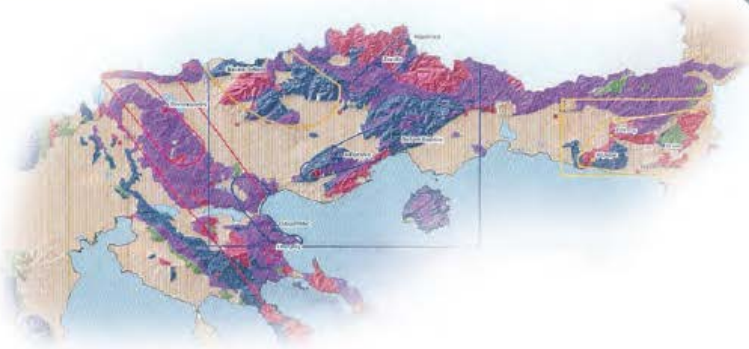

Χαρακτηριστική ήταν μία φράση του προέδρου του ΣΜΕ Ε. Φαίδρου ότι «εμάς βέβαια μας ενδιαφέρει η εφαρμογή της πολιτικής αυτής και σας δηλώνουμε ότι θα αγωνιστούμε με όλες μας τις δυνάμεις να γίνουν πράξεις όλα αυτά που εξαγγέλλονται σήμερα.

Βασικοί άξονες, Απαιτούμενες Επιμέρους Πολιτικές - Ενέργειες και Εξειδίκευση Ενέργειών

ΒΑΣΙΚΟΙ ΑΞΟΝΕΣ	ΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΕΣ ΕΠΙΜΕΡΟΥΣ ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ & ΕΝΕΡΓΕΙΕΣ	ΕΞΕΙΔΙΚΕΥΣΗ ΕΝΕΡΓΕΙΩΝ
<p>1. Η εθνική πολιτική για τον Ορυκτό Πλούτο ως βασικό συστατικό της εθνικής και περιφερειακής αναπτυξιακής πολιτικής της Χώρας.</p>	<ul style="list-style-type: none"> - Ενσωμάτωση με οριζόντιο τρόπο των κατευθύνσεων της εθνικής πολιτικής αξιοποίησης των ορυκτών πρώτων υλών (ΟΠΥ) σε όλες τις επί μέρους πολιτικές και σχεδιασμούς ώστε να εξασφαλίζεται η βέλτιστη αξιοποίηση των κοιτασμάτων και το δημόσιο όφελος. - Σύσταση Forum για την εφαρμογή της Εθνικής Πολιτικής Αξιοποίησης των Ορυκτών Πρώτων Υλών (ΟΠΥ). 	<ul style="list-style-type: none"> • Εξασφάλιση της δυνατότητας αξιοποίησης των κοιτασμάτων ΟΠΥ μέσω καταλλήλων παρεμβάσεων στο θεσμικό πλαίσιο. • Παροχή κινήτρων στις επιχειρήσεις με στόχο την προώθηση έρευνας ΟΠΥ. • Ενίσχυση των υφισταμένων κρατικών ερευνητικών φορέων, σε θέματα ΟΠΥ. • Επαναξιολόγηση και διερεύνηση της παραγωγικής αξιοποίησης των δημόσιων μεταλλείων και γενικότερα των δημόσιων μεταλλευτικών χώρων της χώρας, με ολοκλήρωση της κοιτασματολογικής έρευνας όπου χρειάζεται και στη συνέχεια δημοπράτηση με στόχο την βέλτιστη αξιοποίησή τους προς όφελος του δημόσιου συμφέροντος.
<p>2. Χωροταξικός σχεδιασμός που θα διασφαλίζει την δυνατότητα πρόσβασης στα κοιτάσματα ΟΠΥ και την επίλυση των θεμάτων ανταγωνισμού των χρήσεων γης.</p>	<ul style="list-style-type: none"> - Ενσωμάτωση της μεταλλευτικής πολιτικής στην χωροταξική πολιτική της χώρας, ώστε να επιτευχθεί ισορροπη σχέση μεταξύ: <ul style="list-style-type: none"> • βιώσιμης διασφάλισης των απαραίτητων ορυκτών πρώτων υλών • οικονομικής ανάπτυξης • κοινωνικού περιβάλλοντος • φυσικού περιβάλλοντος • ανταγωνιστικών χρήσεων γης. - Κατάλληλος χωροταξικός σχεδιασμός ώστε να διασφαλίζεται η δυνατότητα αξιοποίησης των κοιτασμάτων ορυκτών πρώτων υλών, σε μακροχρόνια βάση με παράλληλη εξασφάλιση της προσβασιμότητας σ' αυτά. Η ιδιαιτερότητα της εξορυκτικής βιομηχανίας, η οποία σε αντίθεση με άλλες δραστηριότητες, είναι άρρηκτα συνδεδεμένη με την θέση στην οποία η φύση έχει δημιουργήσει τα αντίστοιχα κοιτάσματα, καθώς και η διασφάλιση των χωροταξικών προϋποθέσεων για τη διενέργεια των εξορυκτικών εργασιών και της μεταφοράς των προϊόντων της (π.χ. θαλάσσιοι διέξοδοι μεταφοράς), θα πρέπει να λαμβάνονται σοβαρά υπόψη κατά τον χωροταξικό σχεδιασμό. - Πρόβλεψη κατ' εξαίρεση διαδικασιών αλλαγής χρήσεων γης όταν αυτό είναι αναγκαίο για την αξιοποίηση νέων κοιτασμάτων ορυκτών πρώτων υλών τα οποία δεν είχαν εντοπισθεί, και επομένως δεν είχαν ληφθεί υπόψη, κατά τις προηγούμενες φάσεις του χωροταξικού σχεδιασμού. 	<ul style="list-style-type: none"> • Αποτύπωση των περιοχών με εκμετάλλευση κοιτασμάτων ορυκτών πρώτων υλών στον χωροταξικό σχεδιασμό, και πρόνοια (αναγνώριση των προϋποθέσεων που πρέπει να εξασφαλίζονται) ώστε να διασφαλίζεται, μακροπρόθεσμα η δυνατότητα συνέχισης της εκμετάλλευσής τους. • Στον χωροταξικό σχεδιασμό θα πρέπει επίσης να λαμβάνονται υπόψη και τα τυχόν κοιτάσματα που έχουν εντοπισθεί αλλά δεν βρίσκονται ακόμη σε φάση εκμετάλλευσης ώστε να προληφθεί, στο μέτρο του δυνατού, η ενδεχόμενη «δρανοποίησή τους» εξαιτίας θεσμοθέτησης ανταγωνιστικών χρήσεων γης ή κατασκευής έργων υποδομής. • Δημιουργία ενημερωμένης και επικαιροποιημένης GIS βάσης ψηφιακών χωροταξικών δεδομένων που μαζί με τις υπόλοιπες χρήσεις θα συμπεριλαμβάνει γεωλογικά και κοιτασματολογικά δεδομένα, θεσμοθετημένες περιοχές εξόρυξης, λατομικές ζώνες, ενδεχόμενες Π.Ο.Α.Π.Δ. (Περιοχές Οργανωμένης Ανάπτυξης Παραγωγικών Δραστηριοτήτων) μεταλλευτικών ή λατομικών δραστηριοτήτων, άλλες υφιστάμενες εκμεταλλεύσεις και περιοχές μελλοντικού εξορυκτικού ενδιαφέροντος. • Αναθέωρηση Περιφερειακών Χωροταξικών Πλαισίων, λαμβάνοντας υπόψη τις προτεραιότητες της εθνικής πολιτικής ΟΠΥ. • Επικαιροποίηση των διαχειριστικών μελετών για τις προστατευόμενες περιοχές υπό το φως των νέων εξελίξεων της σχετικής νομοθεσίας αλλά και των κατευθυντήριων οδηγιών της Ε.Ε. σε ότι αφορά την δυνατότητα χωροθέτησης εξορυκτικών εργασιών εντός των περιοχών αυτών. Επίσης σαφέστερος καθορισμός των ορίων τους. • Για τις περιοχές κοιτασμάτων πρώτων υλών που έχουν κατηγοριοποιηθεί ως ιδιαίτερης σημασίας για την εθνική οικονομία να γίνεται ειδική πρόβλεψη/αναφορά στα χωροταξικά/πολεοδομικά σχέδια, ώστε κατά το σχεδιασμό να διασφαλίζεται η συμβατότητα των άλλων χρήσεων γης με την εξορυκτική δραστηριότητα. • Πρόβλεψη στον χωροταξικό σχεδιασμό για την χρήση του χώρου εξόρυξης μετά το τέλος της εκμετάλλευσης.

ΒΑΣΙΚΟΙ ΑΞΟΝΕΣ	ΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΕΣ ΕΠΙΜΕΡΟΥΣ ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ & ΕΝΕΡΓΕΙΕΣ	ΕΞΕΙΔΙΚΕΥΣΗ ΕΝΕΡΓΕΙΩΝ
<p>3. Κωδικοποίηση και εκσυγχρονισμός της λατομικής/μεταλλευτικής νομοθεσίας (αδειοδοτικό σύστημα, θέματα έρευνας και εκμετάλλευσης, ασφάλειας και ελέγχου, περιβάλλοντος κλπ).</p>	<p>Βασικά χαρακτηριστικά του κανονιστικού πλαισίου αδειοδότησης πρέπει να είναι:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Η απλότητα, η διαφάνεια, η σαφήνεια, οι σταθεροί όροι, η κατανόηση του επενδυτικού περιβάλλοντος, η ομοιομορφία στην εφαρμογή του και οι λογικοί χρόνοι για την έκδοση των απαιτούμενων εγκρίσεων και αδειών. - Η προώθηση - επιβολή της Εφαρμογής Βέλτιστων Διαθέσιμων Τεχνικών και η αξιοποίηση της σχετικής Ευρωπαϊκής εμπειρίας. - Η ενίσχυση του ρόλου των ελεγκτικών υπηρεσιών έργων έρευνας και εκμετάλλευσης ορυκτού πλούτου. - Η αυστηρή εφαρμογή του πρόσφατα θεσμοθετημένου Κανονισμού Μεταλλευτικών και Λατομικών Εργασιών (Κ.Μ.Λ.Ε.). 	<ul style="list-style-type: none"> • Αναμόρφωση του κανονιστικού πλαισίου όπου απαιτείται. • Απλοποίηση της διαδικασίας αδειοδότησης λαμβάνοντας υπόψη την εκφρασμένη μεταλλευτική πολιτική και τον χωροταξικό σχεδιασμό. • Επικαιροποίηση προδιαγραφών μελετών (τεχνική, περιβαλλοντική) με βάση τις σύγχρονες απαιτήσεις. • Αποφυγή επικαλύψεων και πρόβλεψη για παράλληλες ενέργειες αδειοδότησης με στόχο τη συντόμηση χρόνου. • Έκδοση καθοδηγητικών εγγράφων και εγχειριδίων για τις απαιτήσεις και τις διαδικασίες αδειοδότησης τόσο για τους ενδιαφερομένους όσο και για τις εμπλεκόμενες Υπηρεσίες και Φορείς. • Ουσιαστικότερη και αποτελεσματικότερη λειτουργία των ελεγκτικών υπηρεσιών (Επιθεωρήσεων Μεταλλείων, Επιθεωρητών Περιβάλλοντος, Δ/νσης Γνωμοδοτήσεων και Ελέγχου ΙΓΜΕΜ κ.λ.π.) για την υγιεινή και ασφάλεια, ορθολογική εκμετάλλευση, προστασία και αποκατάσταση περιβάλλοντος, οι οποίες πρέπει να στελεχωθούν κατάλληλα και να εξοπλιστούν με την αναγκαία υλικοτεχνική υποδομή.
<p>3α. Νομικό πλαίσιο περιβαλλοντικής αδειοδότησης.</p>	<ul style="list-style-type: none"> - Η περιβαλλοντική αδειοδότηση πρέπει να εντάσσεται και να συνάδει με την μεταλλευτική πολιτική. <p>Θα πρέπει να εξασφαλίζονται:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Η παραγωγή των εκμεταλλεύσιμων και αναγκαίων ΟΠΥ εντός των πλαισίων της βιώσιμης ανάπτυξης (οικονομική ανάπτυξη, κοινωνική διάσταση, περιβαλλοντικές επιταγές). - Η ολοκλήρωση της διαδικασίας της περιβαλλοντικής αδειοδότησης εντός καθορισμένων και εύλογων χρονικών πλαισίων. - Η υιοθέτηση πολιτικής «ανοικτών θυρών» προς την τοπική κοινωνία και τους κοινωνικούς εταίρους. - Η ουσιαστικότερη και πιο ενεργός συμμετοχή της Διοίκησης στην διαδικασία διαβούλευσης της περιβαλλοντικής αδειοδότησης. 	<p>Μετά την έκδοση του Ν. 4014/11, εξειδίκευση του κανονιστικού πλαισίου περιβαλλοντικής αδειοδότησης των εξορυκτικών δραστηριοτήτων, με:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Καθορισμό περιεχόμενου μελετών περιβαλλοντικών επιπτώσεων (ΜΠΕ) και θεσμοθέτηση σύγχρονων προδιαγραφών για την εκπόνηση ΜΠΕ, στις οποίες θα ενσωματωθούν όλες οι σχετικές απαιτήσεις (π.χ. σχέδια διαχείρισης αποβλήτων, βέλτιστες διαθέσιμες τεχνικές, οικολογική αξιολόγηση για δραστηριότητες εξόρυξης σε περιοχές NATURA 2000, κλπ). - Καθορισμό περιεχόμενου φακέλων για τροποποίηση και ανανέωση ΑΕΠΟ δραστηριοτήτων εξόρυξης και θεσμοθέτηση σχετικών προδιαγραφών. - Αποσαφήνιση των όρων υπό τους οποίους μπορεί να διεξάγεται έρευνα και εκμετάλλευση ορυκτών πόρων εντός προστατευόμενων περιοχών. - Περαιτέρω εξειδίκευση των διαδικασιών για ενσωμάτωση στις ΑΕΠΟ άλλων αδειών και εγκρίσεων που απαιτούνται. - Ουσιαστικό έλεγχο εφαρμογής των περιβαλλοντικών όρων τόσο κατά την διάρκεια λειτουργίας όσο και μετά το πέρας της εξορυκτικής δραστηριότητας. - Σαφή καθορισμό υποχρεώσεων του εκμεταλλευτή για την μετά το κλείσιμο της δραστηριότητας περίοδο και αποτελεσματική παρακολούθηση εκπλήρωσής τους. - Λειτουργία χρηματοοικονομικών εγγυήσεων για διασφάλιση υλοποίησης των περιβαλλοντικών όρων. <p>Επίσης:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Διαφοροποίηση των απαιτήσεων για τη περιβαλλοντική αδειοδότηση δραστηριοτήτων εξόρυξης εφόσον για την περιοχή έχει προηγηθεί η εκπόνηση Σ.Π.Ε.. - Πρόβλεψη και για ενδεχόμενη ανάπτυξη εναλλακτικών χρήσεων γης μετά το πέρας της εκμετάλλευσης. - Αποκαταστάσεις εγκαταλελειμμένων εξορυκτικών χώρων ή αξιοποίησή τους για άλλες χρήσεις προς όφελος της τοπικής κοινωνίας. - Εξειδίκευση των προβλέψεων του Π.Δ. για την περιβαλλοντική ευθύνη στην εξορυκτική δραστηριότητα.
<p>3β. Νομικό πλαίσιο ειδικά για την εκμετάλλευση των λατομείων αδρανών υλικών.</p>	<ul style="list-style-type: none"> - Διασφάλιση σε μακροχρόνιο ορίζοντα της τροφοδοσίας της αγοράς και των κατασκευαστικών έργων με αδρανή υλικά, με αποδεκτό κόστος. - Θεσμοθέτηση νέου λατομικού νόμου. 	<ul style="list-style-type: none"> • Εξορθολογισμός συστήματος παραγωγής (αποτροπή παρανόμων εκμεταλλεύσεων). Στην κατεύθυνση αυτή θα συμβάλλουν τα πορίσματα του ευρωπαϊκού έργου SARMa (Sustainable Aggregates Resources Management) που υλοποιεί το ΙΓΜΕΜ. • Καθορισμός ποιοτικών προδιαγραφών και διαδικασιών πιστοποίησης αδρανών υλικών πρωτογενούς παραγωγής ή ανακύκλωσης. • Χωροταξικός σχεδιασμός - λατομικές περιοχές και λειτουργία τους. • Καθορισμός περιπτώσεων λειτουργίας εκτός λατομικών ζωνών - αδρανή υλικά ειδικών χρήσεων. • Καθορισμός προϋποθέσεων για εκμεταλλεύσεις αδρανών υλικών εντός περιοχών Natura. • Άρση των νομικών κωλυμάτων -κυρίως διατάξεις του Ν. 998/79- για την ίδρυση μέσα στους λατομικούς χώρους αδρανών υλικών συναφών μεταποιητικών μονάδων (Μονάδες ετοιμού σκυροδέματος και ασφαλτομίγματος). • Εκσυγχρονισμός συστήματος αδειοδότησης - άρση προβλημάτων, περιορισμός γραφειοκρατίας.

Η Εθνική Πολιτική Αξιοποίησης των Ορυκτών Πρώτων Υλών πρέπει να βασίζεται:

I. Στη γνώση του κοιτασματολογικού δυναμικού της χώρας.

II. Στην εξασφάλιση και προώθηση της βιωσιμότητας ΟΠΥ με μεγάλο ειδικό βάρος για την Χώρα.

- Οι ΟΠΥ ιδιαίτερης σημασίας για την εξορυκτική βιομηχανία της χώρας και την ανάπτυξη της εθνικής οικονομίας καθορίζονται ως ακολούθως:

- Λιγνίτης
- Λατερίτης (Fe-Ni)
- Βωξίτης
- Μικτά θειούχα (Pb-Zn-Ag)
- Χρυσός
- Λευκόλιθος
- Μάρμαρα
- Μπεντονίτης
- Περλίτης

- Η Εθνική Πολιτική προϋποθέτει την εκπόνηση σχεδίου για την βιώσιμη ανάπτυξής τους.

III. Στην ενσωμάτωση των διακυμάνσεων και προοπτικών της Ευρωπαϊκής και παγκόσμιας αγοράς πρώτων υλών.

IV. Στην αξιοποίηση του μεταλλευτικού δυναμικού της χώρας με σεβασμό στο περιβάλλον και στο πλαίσιο των αρχών της βιώσιμης ανάπτυξης.

Έτσι και γίνεται, από την επόμενη μέρα της εξαγγελίας της Εθνικής Πολιτικής, ο Σύνδεσμος ξεκινά μια έντονη προσπάθεια προς όλα τα μέτωπα (και είναι, δυστυχώς, πολλά), για το αυτονόητο, την εφαρμογή της εξαγγελθείσας πολιτικής. Ο Σύνδεσμος ενημερώνει τους πάντες για την Εθνική Πολιτική και ζητά επίμονα την εφαρμογή της.

Παρόλα αυτά η εξαγγελία της Εθνικής Πολιτικής για τις ΟΠΥ, αποτελεί μία από τις μεγαλύτερες στιγμές στην πολύχρονη πορεία του ΣΜΕ.

Ο Σύνδεσμος θέτει το νέο μεγάλο του στόχο που στη φάση αυτή, ευτυχώς συγκυρία είναι ότι αποτελεί και στόχο του υπουργού πλέον ΠΕΚΑ κ. Ι. Μανιάτη τη δημιουργία Ειδικού Χωροταξικού για τις ΟΠΥ. Στην ημερίδα που γίνεται στην Αθήνα, από την Commission και τη Ευromines επ' ευκαιρία της Ελληνικής Προεδρείας, ο υπουργός ΠΕΚΑ κ. Ι. Μανιάτης, ανακοινώνει ότι ξεκινά επίσημα πλέον η προσπάθεια δημιουργία Εθνικού Χωροταξικού για τις ΟΠΥ.

Με αυτή τη σημαντική δέσμευση της πολιτικής ηγεσίας του ΥΠΕΚΑ, κλείνει κατά τον καλύτερο τρόπο, η 90χρονη μοναδική πορεία του Συνδέσμου Μεταλλευτικών Επιχειρήσεων και της αδιάληπτης πάλης του για την αξιοποίηση του ορυκτού πλούτου της χώρας.

Ολοκληρώνοντας, πρέπει να επισημάνουμε ότι υπήρξαν εκπρόσωποι της πολιτικής ηγεσίας όπως και πολλά στελέχη της Δημόσιας Διοίκησης που στο πέρασμα του χρόνου μοιράστηκαν με το ΣΜΕ, το όραμα της αξιοποίησης του ορυκτού πλούτου της χώρας, προς όφελος της ελληνικής κοινωνίας, βάδισαν επί δεκαετίες πλάι του, στήριξαν την πολύχρονη πορεία του, συμβάλλοντας στην επίλυση των προβλημάτων του κλάδου. Επίσης, δεν λησμονούμε τη σημαντική συμβολή του ΙΓΜΕ στην αξιοποίηση του ορυκτού μας πλούτου, ένα ΙΓΜΕ που το θέλουμε πάντα κοντά μας, δίπλα μας. Την κομβική συμβολή όλων αυτών, ο ΣΜΕ την αναγνωρίζει, την υπολήπτει και την τιμά ιδιαίτερα.

Ο σημερινός Σύνδεσμος, θα ήθελε να εκφράσει την ευγνωμοσύνη του στα εκατοντάδες στελέχη των μεταλλευτικών-εξορυκτικών επιχειρήσεων-μελών του, που για 90 συναπτά χρόνια, από διάφορες θέσεις ευθύνης, είτε ως μέλη Διοικητικών Συμβουλίων του, είτε ως εκπρόσωποι εταιρειών – μελών, είτε ως μέλη ομάδων εργασίας, κατέθεσαν προσπάθειες, μεράκι, μόχθο, μοιράστηκαν στόχους, αγωνίες και ιδανικά, προκειμένου ο Σύνδεσμος να επιτελέσει το βασικό του σκοπό. Επίσης, το ίδιο ισχύει και για τις επίπονες προσπάθειες των εργαζομένων του στις υπηρεσίες του ΣΜΕ.

Μέσα από το ιστορικό αφιέρωμα για τα 90 χρόνια του Συνδέσμου και της ελληνικής μεταλλείας, που δημιουργήσαμε με πολύ κόπο αλλά και πολύ μεράκι, με σεβασμό για όλους αυτούς, μικρούς και μεγάλους που συνέβαλαν στην πορεία αυτή, αποσπάσματα του οποίου σας παρουσιάστηκαν προηγούμενα, συνάγεται το εξής βασικό συμπέρασμα: τα προβλήματα του κλάδου εμφανίζουν μία αξιοπερίεργη κυκλική εναλλαγή, επανατοποθετούνται σε νέες βάσεις, ακόμη και οι λύσεις που δίνονται ή διεκδικούνται, δεν έχουν διάρκεια, δεν αντέχουν σε βάθος χρόνου. Σταθερές αξίες στην αναπτυξιακή πορεία του κλάδου, είναι η 90χρονη δυναμική, συνεχής παρουσία του ΣΜΕ και η πολύχρονη πλούσια δραστηριότητα των εταιρειών μελών του. Αυτά εγγυώνται την αντιμετώπιση των προβλημάτων και την εκπλήρωση των αιτημάτων του κλάδου.